

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1934

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΕΛΛΗΝΙΣ"

"HÉLLÉNIS,"

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliènes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Συνδρομή έτησία	Δραχ. 100	Τιμή εκάστου τεύχους
Εξάμηνος	60	
Εξωτερικού	σελίνα 7	άπλου .. Δραχ. 10
Εξάμηνος	4	διπλου .. 15

Αί συνδρομαί άρχονται από την 1ην εκάστου μηνός και είναι προπληρωτέαι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

Αί γυναίκες και ή Δημοκρατία.— Τò γυναικείο Μοναστήρι της Καλαμάτας, υπό Αθ. Ταρσούλη.— Η θέσις της γυναίκος, υπό Χ.— Η Μονή του Σινά, υπό Τ. Λιποκό. Καραβία.— Στη βάρκα του Αντρείό-βλαχου, ποίημα υπό Δώρας Μοάτσου.— Η Γεν. Συνέλευσις του Έθν. Συμβουλίου των Έλληνίδων.— Λογοδοσία της Έκτελεστ. Επιτροπής του 1933.— Η γυναίκα και τò υποσυνείδητο.— Επίκαιρα παράπονα.— Έκδόσεις.— Θεατρική στήλη, υπό Κ. Κακούρη.— Ψηφίσματα του Διεθν. Συνεδρίου των Διπλωμ. Νοσοκόμων.— Ο θάνατος του Λόρδου Άμπερντήν.— Ειδήσεις.— Νεώτερες προσπάθειες για τò θέατρό μας.— Τò Εμπειρίκειον Άσυλον, υπό Ζ. Ρότα.— Η γυναικεία ψήφος.— Ωφέλιμοι γνώσεις.— Μόδες.—

Les femmes et la Democratie.— Le couvent des femmes à Calamata par A. Tarsouli.— La situation de la femme par X.— Le monastère du Mont Sinai, par Hipp. Caravia.— Poème, par Dora Moatsou.— L'assemblée générale du Conseil National des femmes héliènes.— Compte rendu du Comité exécutif pour l'année 1933.— La femme et le subconscient.— Editions.— Critique théâtrale, par Cath. Cacouri.— Resolutions du Congrès Internat. des infirmières diplômées.— La mort de Lord Aberdeen — Nouvelles.— L'Asyle Embirikion, par Z. Rota.— Le vôte des femmes. Conseils pratiques.— Modes.— Correspondance.

Έπί της Συντάξεως ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η επί του έξωφύλλου φωτογραφία παριστά τας «Καρνάτιδας του Έρεχθείου».

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΕΤΟΙΜΑ & ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

- Ville,
- Sport,
- Promenade,
- Soirée.

Θ. ΜΟΥΡΙΑΔΗΣ & ΥΙΟΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 4-ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ

Τò τελειότερον Κατάστημα εις τò είδος του. = Τιμαί λογικαί.

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΕΙΔΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΣΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ Ι. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 21-441

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΑΜΩΝ - ΔΕΞΙΩΣΕΩΝ ΚΤΛ.

ΔΩΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ Κ' ΕΟΡΤΑΣ

Διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε άσώλυτον
έωτυχίαν στις φωτογραφίες σας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΑΘΕΝΑ, Παπακωνσταντίνου
ΗΜΕΡΟΝ. 10-9-81
ΑΡΙΘ. 30254

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΕΤΕ ΜΟΝΟΝ
ΜΕ ΠΕΡΟΥΤΖ - ΦΙΛΜ

Δίνει τò ανώτερον όργαν.

Ρυθμός

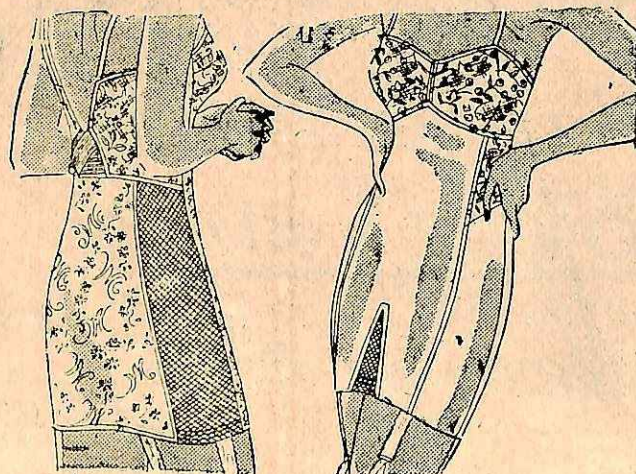
ΟΙΚΟΣ ΕΙΔΩΝ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Ο Décorateur του οίκου μας είναι πάντοτε εις την διάθεσίν Σας, όπως υποβοηθήση οίανδήποτε καλλιτεχνικήν διακόσμησιν ή διευθέτησιν του Σπιτιού Σας.

Διαθέτομεν πλουσίαν συλλογήν όλων εν γένει τών ειδών επιπλώσεως, ήτοι: στόφες μεταξωτές, Σιμιλή, Γκομπιλέν, βελούδα, Στόρ, τάπητες Εύρωπαϊκούς και Ανατολής, χάρτην ταπετσαρίας τοίχων, Λινόλαια Μουσαμάδες, Φελοτάπητες και κάθε είδος κατάλληλον δι' επιπλώσεις.

«ΡΥΘΜΟΣ»

ΒΟΥΛΗΣ 22 - ΤΗΛ. 21-339

ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

που θέλετε να διατηρήσετε τη σιλουέττα σας, επισκεφθήτε τον οίκον

ΚΛΕΑΝΘΗ

CORSETS - SOUTIENS

6 ΠΛΑΤ. ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (ΚΑΡΥΤΗ)

ΑΘΗΝΑΙ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΕΙΝΕ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΠΗΤΙ

Μ'αυτό έχετε κοντά σας κάθε στιγμή τόν
γιατρό, τόν φαρμακοποιό, τόν μπακάλη,
τὴ πυροσβεστική ὑπηρεσία
καί, ὅ,τι ἄλλο χρειασθῆτε.

Ζητήσατε λεπτομερεῖς
πληροφορίες

ΑΝΩΝ. ΕΛΛΗΝ. ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 11

ΑΧ, ΠΩΣ
νὰ ρίνω ὠραία..

Ὅρατε ἡ συντηγὴ τῆς ὀμορφίας: - Τὸ πρωῒ, μετὰ τὸ πλύσιμο, λαμβάνετε ὀλίγο βαμβάκι, σφίγγετε μερικὲς σταγόνες τῆς Λοσιὸν προσώπου Scherk καὶ μ' αὐτὸ τρίβετε ἀπαλὰ τὸ πρόσωπό σας. Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνετε καὶ τὸ βράδυ. Θὰ αισθανθῆτε στὸ πρόσωπό σας μιὰ ζωντανή, πικάντικη κυκλοφορία. Τὸ δέρι μὴ ζωντανεύει, φρεσκάει. Ὁ μένι φρέσκο, χωρὶς λεκέδες, λεῖο. ● Γυναικία Λοσιὸν προσώπου Scherk μόνον εἰς τὰ γνωστὰ φιαλίδια μὲ τὸ σῆμα Scherk. Μεγάλου μεγέθους Δρ. 90. - μικρότερο Δρ. 55. ● Πούδρα Mystikum ἡ φημισμένη Πούδρα τοῦ Scherk. Μεγάλου κοντὶ Δρ. 80. - μικρότερο Δρ. 50. ● Γεν. Ἀντιπρόσωπος: Π. Ι. Μαγκριώτης, Νέης ἀρ. 10, Ἀθήναι. (Λοσιὸν εἰς τὰ φιαλίδια)

Scherk
Face
Lotion

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΔ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1934

ΑΡΙΘ. 4

Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ Δημοκρατία

Κατὰ τὸν ἑορτασμό τῆς δεκαετίας τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ποὺ πανηγυρίσαμε πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων, μᾶς ἤλθε στὸ νοῦ τὸ ἐρώτημα: Πῶς διάκεινται αἱ Ἑλληνίδες σήμερον πρὸς τὴ Δημοκρατία; Ποία εἶνε ἡ στάσις των ἀπέναντί της; Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπο νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ μανιφέστο τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλβετίας. Τὸ «Πιστεύω» αὐτὸ τῆς Ἑλβετίδος γιὰ τὴ Δημοκρατία θὰ βρῇ νομίζομεν, ἀπήχησι στὴ καρδίᾳ κάθε Ἑλληνίδος ποὺ ἀγαπᾷ τὸν τόπο της καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρηθῇ τὸ παρὸν δημοκρατικὸ καθεστὼς.

«Στὴ σημερινὴ ἐποχὴ μεγάλων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν κρίσεων, ἡμεῖς αἱ γυναῖκες τῆς Ἑλβετίας ὑποβάλλομεν εἰς σοβαρὰν ἐξέτασιν τὴν θέσιν μας ἀπέναντι τῆς χώρας καὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων. Κηρύσσομεν ἀρχὰς ποὺ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, καὶ εἴμεθα ὑπερήφανες ὅτι εἴμεθα μέλη τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἔθνους.

Δημοκρατία. Αἱ Ἑλβετίδες ἀμύνονται ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν ὡς ἀποτελουσῶν τὴν βάσιν τοῦ Κράτους, διότι ἡ κυρίαρχος ἐξουσία ἐξασκεῖται ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν Ἑλβετῶν πολιτῶν, ποὺ ἔχουν ὅλοι ἴσα δικαιώματα. Ἀναγνωρίζουν τὶς γενικὲς καὶ ἀτομικὰς ἐλευθερίας ποὺ ἐξασφαλίζει τὸ Σύνταγμα. Εἶνε πρόθυμοι νὰ ἐργασθοῦν κατὰ δύναμι στὴν διατήρησιν καὶ κατοχύρωσιν τῆς ἰδέας τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐπιθυμοῦν ν' αὐξήσῃ ἡ συνεργασία καὶ ἡ εὐδύνη τῶν γυναικῶν ὡς πρὸς τὰ δημόσια πράγματα, γιὰτὶ ἀντιλαμβάνονται πῶς ἡ χώρα, τώρα πλέον ἢ ποτέ, χρειάζεται ὅλες τὶς ζωτικὰς τῆς δυνάμεις.

Ἐπειδὴ εἶνε πεπεισμένοι ὅτι μόνον τὸ δη-

μοκρατικὸν πολίτευμα ἀρμόζει στὴ χώρα των, αἱ γυναῖκες τῆς Ἑλβετίας ἀποκρούουν κάθε δικτατορία καὶ εἶνε ἑτοιμοὶ νὰ καταπολεμήσουν κάθε κίνημα ποὺ ἤθελε στραφῇ κατὰ τῆς Δημοκρατίας.

Ἀνοχή. Αἱ Ἑλβετίδες ἀναγνωρίζουν τὴν ἀξίαν κάθε ἀνθρώπου, κάθε ἀτόμου, καὶ ἀμύνονται ὑπὲρ τοῦ πνεύματος τῆς ἀνοχῆς. Ἀποκρούουν ἐπομένως τὰ προνόμια καὶ τὴν ἄνιση συμπεριφορὰ ἀπέναντι προσώπων διαφορετικῆς φυλῆς, θρησκείας, γλώσσας ἢ κοινωνικῆς τάξεως. Πιστοὶ στὶς παραδόσεις, ἐπιθυμοῦν ὅπως ἡ Ἑλβετία ἐξακολουθήσῃ νὰ παρέχῃ ἄσυλον εἰς πολιτικούς πρόσφυγας ποὺ θὰ σέβονται τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους της. Καταδικάζουν τὴ βία ὡς πολιτικὸν καὶ καταθλιπτικὸν μέσον ἐναντίον ἐκείνων ποὺ ἔχουν ἄλλη γνώμη. Ζητοῦν μιὰ τιμὴ πολιτικῆς συμφιλώσεως μεταξὺ τῶν κομμάτων, ἐκείνων δηλ. ποὺ κινοῦνται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων.

Διεθνὴς συνεννόησις. Αἱ Ἑλβετίδες ἀναγνωρίζουν τὴν ἰσότητά των δικαιωμάτων μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ζητοῦν τὸν διακανονισμό τῶν διεθνῶν διαφορῶν διὰ τῆς εἰρηνικῆς ὁδοῦ, καὶ μιὰ πολιτικὴ οἰκονομική, καὶ πνευματικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν λαῶν. Ὑποστηρίζουν τὶς ἀρχὰς καὶ τὶς προσπάθειες τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ προσμένουν ἀπ' αὐτὴν νὰ γίνῃ τὸ ἀληθινὸν ὄργανον εἰρήνης μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἀλληλεγγύη. Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ καθένας καλεῖται σήμερον νὰ κάμῃ θυσίας, αἱ γυναῖκες ἀποκρούουν τὴν πολιτικὴν τῶν συμφερόντων ποὺ ζητεῖ νὰ ἐπιρροήσῃ τὰ βάρη εἰς ἄλλους, μὴ

λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τὸ γενικὸ καλὸ. Ζητοῦν ὅπως στῇ διεύθυνσι τῶν κοινῶν, ὁ μόνος νόμος, τὸ μόνο ἐλατήριο νὰ ᾔηε τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ.

Οἰκονομικαὶ εὐθύναι. Αἱ γυναῖκες εἶνε πρόθυμες νὰ συνεργασθῶν κατὰ δύναμι στὴ καταπολέμησι τῆς ἀνεργίας, παρακολουθῶντας τὴν ἐσωτερικὴ ἀγορὰ τῆς ἐργασίας. Ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν καὶ προστασίαν τῆς ἐργασίας, ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος κ' ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἐκάστου, ζητοῦν δικαίαν πληρωμὴν γιὰ τὸν καθένα καὶ ὑγιεῖς ὅρους ἐργασίας.

Κοινωνικαὶ εὐθύναι. Σύμφωνα μετὰ τὴς δημοκρατικῆς ἀρχῆς, αἱ γυναῖκες ἀναγνωρίζουν καὶ ὑποστηρίζουν τὴς εὐθύνες τῆς δλότητος ἀπέναντι τῶν οἰκονομικῶς, φυσικῶς καὶ πνευματικῶς ἀδυνάτων. Φρονοῦν ὅτι τὰ κοινωνικὰ καὶ

νομοθετικὰ μέτρα ὀφείλουν νὰ τείνουν εἰς τὸ νὰ προλαμβάνουν κοινωνικὰς συμφορὰς.

Ἠθικαὶ εὐθύναι. Αἱ γυναῖκες εἶνε πεπεισμένες ὅτι κάθε οἰκονομικὴ καὶ πνευματικὴ ἀναγέννησις τῆς Δημοκρατίας ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν καθένα τὴ θέλησιν τῆς ἀμοιβαίας συνεννοήσεως καὶ τὴν παραίτησιν ὑπὸ κάθε ἐγωϊστικῆς καὶ αὐθαίρετης κατεύθυνσι. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ εἶνε πρόθυμες νὰ ἐργασθῶν εἰς τὸ νὰ αὐτομορφωθῶν καὶ νὰ ἐκπαιδευθῶν διὰ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν των καὶ ὅλων ἐκείνων πού ἔχουν ἐμπιστευθῇ σ' αὐτές. Γιατὶ γνωρίζουν ὅτι μιὰ τέτοια πνευματικὴ ἀνανέωσις τῆς Δημοκρατίας τὸν θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὴ χώρα των τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Μεσσηνιακὰ Μοναστήρια.

Τὸ γυναικεῖο Μοναστήρι τῆς Καλαμάτας

Περιδιαβάζοντας τὰ βουνὰ καὶ τὴς λαγκαδιὰς τῆς εὐφορῆς Μεσσηνίας, πολλὰς φορὰς ὁ ταξιδιώτης στέκει θαυμαστικὰ μπρὸς στὰ πλούσια ἐναλλασσόμενα τοπία τῆς «μακαρίας» αὐτῆς χώρας, ὅπως ὁ Στράβων τὴν ὠνόμασε, μετὰ τὴν ὀργιστικὴν βλάβησιν. τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς κατάφυτους λόφους ὅπου ἐρημοκλήσια καὶ μικρὰ μοναστηράκια, σὰν ἄσπρα περιστέρια, φαντάζοντε ἀνάμεσά τους. Δὲν εἶναι ὅμως αὐτὰ τὰ ἄσπρα καὶ φτωχὰ μοναστηράκια, πού ἔξω ἀπὸ τὴ φυσικὴ ὁμορφίαν τοῦ τοπίου πού τὰ περιβάλλει, δὲν ἔχουν τίποτα τὸ ἐξαιρετικὸ νὰ μᾶς διηγηθῶν. Εἶναι καὶ κάτι ἄλλα μεγάλα, καὶ ὀνομαστά μοναστήρια γύρω ἀπὸ τὴν Καλαμάτα, παμπάλαια καταφύγια κατατρεγμένων στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας, προπύργια χριστιανωσύνης κ' ἀρματολισμοῦ, κυψέλες περισυλλογῆς καὶ ἐργασίας. Βουλκάνο, Δίμιον, Βελανιδιά, Προφήτης Ἡλίας, Μαρδάκι καὶ τὸ μοναστήρι τῶν καλογραιῶν μέσα στὴν Καλαμάτα, εἶναι τὰ κυριώτερα.

Ἄς μὴ ζητήσωμε σ' αὐτὰ τὰ μοναστήρια καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς ὅπως σ' ἐκεῖνα τοῦ Μυστρά, πρῶτον γιατί ἐχτίστηκαν στὰ μεταβυ-

ζαντινὰ χρόνια κ' ἔπειτα γιατί οἱ ἐκκλησίαις τους πού ἀγιογραφήθηκαν ἀπὸ καλοὺς τεχνίτες τῆς Πελοποννησιακῆς σχολῆς, πού εἶχε γι' ἀρχηγούς τὴς τὸ Δημήτριον καὶ τὸ Γεώργιον Μόσχον ἀπὸ τοὺς ὀνομαστώτερον μετὰ τὴν ἄλωση ἀγιογράφους, κατεστράφηκαν οἱ περισσότερες ἀπ' τὴς ἐπιδρομὰς τοῦ Ἰμπραήμ, πού ἔπεσε σὰ δαίμονας ἐξολοθρευτοὺ στὴ Μεσσηνία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴς τοιχογραφίας τοῦ Βουλκάνου (Καθολικὸ) πού, καθὼς λένε, εἶν' ἔργον τῶν ἰδίων τῶν Μόσχων, τοῦ Προφήτη Ἡλίου, τοῦ Μαρδακίου κ' ἐκεῖνες τοῦ ἱεροῦ τῆς Δίμιον, ἄλλες δὲν ἀπόμειναν πού νὰ θυμίζουν τὴν καλὴν μετὰ τὴν ἄλωση ἀγιογραφικὴν τοιχογραφίαν.

Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ γυναικεῖο μοναστήρι τῆς Καλαμάτας, δὲν μπορούμε παρὰ μ' εὐλάβειαν νὰ τὸ προσέξωμε γιὰ τὸν ψυχρῶς καὶ κοινωνικὰ ὀφελίμον προορισμὸν του. Ἐκεῖ δὲ μένει καιρὸς γιὰ τὸ χασμουρητὸ τῆς τεμπελιάς καὶ τοῦ κομπολογιοῦ τὸ μέτρημα, οὔτε γιὰ «ὁμφολοσκοπία». Ὁ ἀγιώτερος καὶ πιὸ αἰώνιος νόμος τοῦ Θεοῦ, ὁ νόμος τῆς δουλειᾶς τὸ κυβερνάει.

Φθάνοντας κάτω ἀπὸ τὸ κάστρο, σ' ἓνα στενὸ ἀπόμερο δρομάκι τῆς Καλαμάτας, μπρὸς σ' ἓνα παμπάλαιον λιθοχτισμένον σπῖτι, ἀκοῦν νὰ κατεβαίνει ἀπ' τὰ ψηλὰ παράθυρά του ἓνα βούισμα παράξενο πού τὸ διακόπτουν κτύποι ρυθμικοί. Εἰν' ἐκεῖ μέσα μιὰ κυψέλη προκοπῆς, ὅπου ἐξήντα μέλισσες, ἐξήντα καλογριᾶς καταγίνονται στὴ μεταξοφαντικῇ, συνεχίζοντας τὴν παλιὰ παράδοση ἀπὸ τὰ μεσαιωνικὰ χρόνια πού οἱ γυναῖκες ὕφαιναν στὰ μοναστήρια καὶ μάλιστα μετὰ τὸ ρυθμὸ τοῦ ἀργαλειοῦ ἔψελαν καὶ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ τροπάρια. Αὐτὸ τὸ τελευταῖον βέβαιον τὴν ὥρην γίνεται.

Ἀπὸ τ' ἀπλόχωρον χαγιάτι ὡς τὴς μεγάλης ἀσβεστωμένης κάμαρες κ' ὡς κάτω ἀκόμῃ στὴν αὐλὴν, τὴς βλέπεις ἀνάμεσα σὲ κάθε λογῆς ἐργαλεῖα τῆς δουλειᾶς τους, ἄλλες νὰ ξετυλίγουν τὴς κοῦκλες τὸ μετᾶξι, ἄλλες νὰ ζυγίζουν, ἢ σκυμμένες ἀπάνω στὴν ἀνέμη νὰ τὸ μαζεύουν ἀπ' τὴ σβίγα στὰ μασούρια, ἄλλες νὰ τεντώνουν στὴς διάστρες τὴς κλωστὲς σὲ μάκρος, ὅσο χρειάζεται γιὰ τὸ πανὶ πού πρέπει νὰ ὑφάνουν, ἐτοιμάζοντας μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ στημόνι. Κι' ὕστερον νὰ γεμίζουν τὴς σαῖτες πού μ' αὐτὲς θὰ ρίξουν τὸ φάδι μέσ' στοὺς τριζάντους ἀργαλειούς, ἀπ' ὅπου θὰ ἐξχυθῶν, σὲ πολὺχρῶμα τόπια κυματιστά, τὰ φανταχτερά μεταξωτά, οἱ ἐσάρπες, τὰ μαντήλια, τὰ νταμωτά,

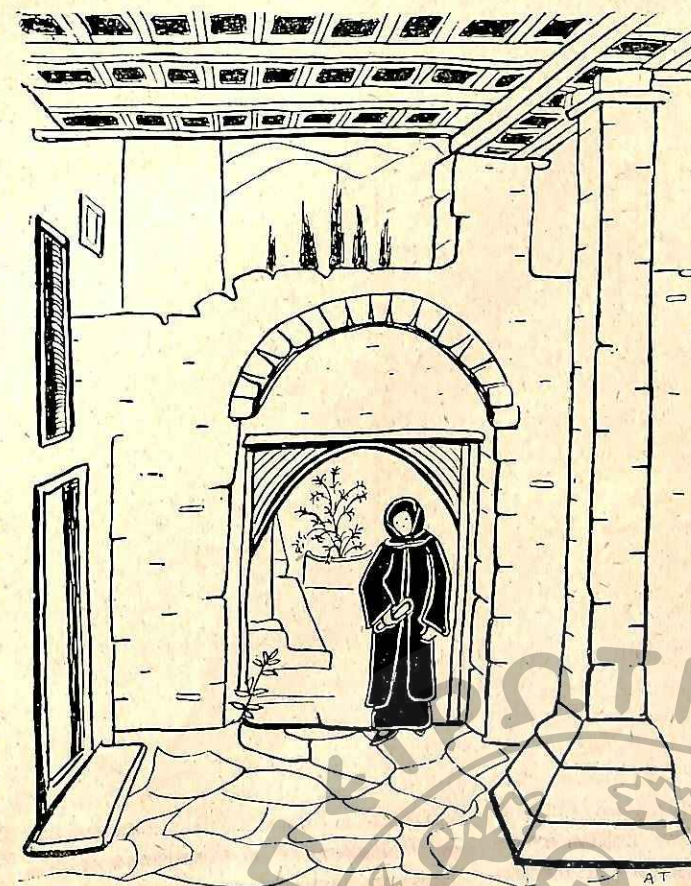
τὰ κουκουλάκια, ὅλα μετὰ τέχνην καὶ ἀγάπην ὑφαιμένα, γι' αὐτὸ καὶ βραβευμένα σὲ ξένες καὶ σ' ἑλληνικὰς ἐκθέσεις, ὅπως τὸ μαρτυροῦν τ' ἀμέτρητα μετάλλια πού φυλάγονται μέσ' στὴ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς.

Κόσμος ἀγοραστὲς ἀνεβοκατεβαίνει τὴν ξύλινον

σκάλα τοῦ μοναστηρίου. Κάθε κοπέλλα ὀνειρεύεται τὸ καλορίζικο προικὸ νὰ πάρῃ ἀπ' τὴς καλόγρης, καὶ κάθε ξένος περνώντας ἀπὸ κεῖ, νὰ φέρῃ, γιὰ ἐνθύμιον τοῦ τόπου, μαντήλια στοὺς δικούς του.

Ἄν πᾶς στὴν Καλαμάτα κ' ἔρθῃς μετὰ τὸ καλὸ, φέρε μου ἓνα μαντήλι νὰ δένω στὸ λαιμό, λέει ἓνα λαϊκὸ δίπτυχον, πού, καθὼς λένε, χρονολογεῖται ἀπὸ τότε πού πρωτοβγήκαν τὰ μεταξωτά τῆς Καλαματιανῆς γυναικείας μονῆς.

Αὐτὸ τὸ μοναστήρι ἐχτίστηκε τὸ 1796 ἀπὸ ἓνα ἱερομόναχον Γεράσιμον Παπαδόπουλον, πού ἐσπούδασε στὴ σχολὴ τῆς Δημητσάνης καὶ στάθηκε πενήντα ἔτη δόκτορας τῶν ἑλληνικῶν γράμματα ἐπὶ τουρκοκρατίας, μέσα στὴν Καλαμάτα. Κορίτσια καὶ ἀγόρια τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς Λακωνίας πήγαιναν νὰ φωτισθῶν ἀπὸ τὸν ἀκούραστον αὐτὸν κήρυκα καὶ ἱεραπόστολον πού ἀντιπροσώπευε τιμητικὰ τοὺς Μεσσηνίους στὴ συνέλευσιν τοῦ Ἀστροῦ καὶ τῆς Ἐπιδάουρου. Ὅταν ἀποφάσιζε νὰ ἰδρῶσιν τὸ μοναστήρι

Στὴν αὐλὴ τοῦ μοναστηρίου.

(Σκίτσο τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ταρσούλη)

που θα τὸ χρησιμοποιοῦσε μαζί καὶ γιὰ σχολεῖο, οἱ πρόκριτοι τῆς Καλαμάτας καὶ ὁ τότε μητροπολίτης Καλαμῶν Μονεμβασίας πολὺ τὸν ἐβοήθησαν, δίνοντάς του γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦ τόπου ὅπου ἦταν ὁ πύργος τοῦ Βαλαμᾶ καὶ τὸ προαύλιο τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου.

Τὸ 1803 μιὰ πλούσια μοναχὴ, Σωφρονία Μπενακοπούλα, ἐχάρισε στὸ μοναστήρι ἓνα μεγάλο μουροπερίβολό της. Ἀπὸ τότε οἱ πρώτες καλόγριες ἐπεδόθησαν στὴ σιροτροφία καὶ στὴ μεταξοϋφαντική. Μὲ τὸν καιρὸ τὰ ἐργαστήρια τῆς μονῆς ἀπὸ ὀχτὼ ἔφτασαν τὰ εἰκοσιεφτά μέσα στὴν Καλαμάτα.

Ὅταν τὸ 1821 οἱ Τούρκοι ἐξώρισαν στὴν Πόλη ἐπὶ ἕξη χρόνια ἑννέα ἀπὸ τὶς καλόγριες, αὐτὲς δὲν ἔκαναν ἄλλο ἐκεῖ παρὰ νὰ σπουδᾶσουν ἐκὼν ἀκόμη καλύτερα τὴν τέχνη τῆς ὑφαντικῆς καὶ νὰ ῥθουν ὕστερα νὰ τὴ διδάξουν μὲ νέα μυστικά στὸν τόπο. Ἐπὶ Ἱμπραήμ τὸ μοναστήρι ἐκάηκε μὲ ὅλα τὰ ἐργαστήριά του καὶ πάλι ξαναῖδρύθηκε.

Μιὰ πλακόστρωτη αὐλὴ μὲ διάφορα μυριστικά, ἥλιους, δειλινὰ, βασιλικοὺς καὶ λίγα δέντρα σὲ βγάζει στὰ ὀλοκάθαρα κελλιά. Μπῆκα σ' ἓνα ἀπ' αὐτά, μιὰς ἀπὸ τὶς νεώτερες καὶ ὠραιότερες καλόγριες. Ἐν' ἀπλὸ κρεβάτι παρθενικῆς λευκότητος, ἓνας νιπτῆρας, λίγα εἰκονίσματα καὶ οἰκογενειακὲς φωτογραφίες ἀποτελοῦσαν τὴν ἐπίπλωσή του. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ κυριαρχοῦσε μέσ' στὸ ἀπέραντο κελλί, ἦταν τὰ βιβλία. Ὅχι μόνο θρησκευτικά, ἀλλὰ ἱστορικά μαζί καὶ φιλολογικά. Στὸ τραπέζι της ἓνα βιβλίο ἀνοιγμένο μαρτυροῦσε πὼς ἡ νεαρὴ καλόγρια δὲν διαβάσει βιβλία τῆς ἀράδας. Ὁ τίτλος του «Δύο ἄνθρωποι» τῆς Σουηδῆς Ἑλλεν Κέϋ, μᾶς βεβαιώνει γι' αὐτό.

Μόλις εἰκοσιόχτὼ χρονῶν, μελαχροινὴ, μὲ δυὸ μάτια ζωντανούς καθρέφτες ἀνήσυχης καὶ εὐαίσθητης ψυχῆς, καὶ μὲ μιὰ σὰ μελιστάλαχτη, ἡ νέα μοναχὴ ἀπὸ καιρὸ ἀρνήθηκε τὸν κόσμον, μ' ὅλο ποὺ ἦταν κόρη ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ μὲ μόρφωση καὶ προικα σεβαστῇ. Ἀπὸ μικρῇ, καθὼς μοῦ λέει, τῆς ἄρσεε ἡ μόνωση, ὅχι ἀπὸ πνεῦμα μισανθρωπίας, ἀλλ' ἀπὸ μιὰ βαθύτερη ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Φύση ρομαντικὴ καὶ μυστικόπαθη, ζῇ μέσα σὲ μι' ἀτμόσφαιρα ἐργασίας, μελέτης καὶ περισυλλογῆς, μ' ὅλο ποὺ στὴ μορφὴ της ἀνθίζει τὸ πιὸ παιδιάτικο χαμόγελο.

Στ' ἀνατολικά τοῦ μοναστηριοῦ βρίσκεται ἡ παλιὰ του ἐκκλησία, χτισμένη στὰ θεμέλια παλαιότερης βυζαντινῆς. Στὰ δεξιὰ της, ἀπ' ἔξω σὲ μιὰ κόχη, ἔχει ταφεῖ ὁ ἰδρυτὴς τῆς μονῆς καὶ πίσω ἀπὸ τὸ ἱερὸ βλέπομε τὸ μικρὸ νεκροταφεῖο της.

Τὸ δειλινό, μὲ τὸ πρῶτο λάλημα τῆς καμπάνας, ὅλες οἱ καλόγριες ἀφήνουν τὴ δουλειὰ τους καὶ πᾶνε στὸν ἑσπερινό. Τὸ βλέμμα τους ἀντιφεγγίζει τὴν ἐσωτερικὴ γαλήνη τοῦ εὐσυνείδητου ἐργάτη, τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ εὐτυχισμένου, ποὺ πηγαίνει στὴν ἐκκλησία, ὅχι ἀπὸ νεκρὴ καὶ ἀνιαρὴ συνήθεια, σὰν ἀπὸ δύναμη τυφλῆ σπρωχμένος, ἀλλ' ἀπὸ μιὰ ἐσώτερη ἀκατανίκητη ὁρμὴ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ Θεό, νὰ τοῦ ζητήσῃ νέα δύναμη καὶ νέα προστασία.

«Κύριε ἐκέκραξα πρὸς Σέ, εἰσάκουσόν μου.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ....

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας».

Ἡ φωνὴ τῆς ἀδελφῆς Μαρίας συρτή, γλυκειά, διάφανη σὰν κρυσταλλένια πηγὴ, ξεχύνει κατανυκτικοὺς ἤχους μέσα στὴν ἐκκλησία. Μαυρομαντηλοῦσες ὠχρὲς μορφές, ἄλλες σκυφτὲς σὰν σ' ἐσωτερικὴ αὐτοσυγκέντρωση, ἄλλες μὲ ὑψωμένα βλέμματα ἐκστατικά στὴν ἐνατένισή τοῦ Οὐράνιου Νυμφίου, αὐτὲς οἱ ταπεινές, γι' αὐτὸ μαζί καὶ δυνατὲς ψυχές, βρίσκονται ἀπὸ ἀόρατα φτερά συνεπαρμένες σὲ ἄλλη σφαῖρα. Ἐξω τὰ φύλλα τοῦ περιβολιοῦ θροῖζουν σὲ ἀνάλαφρο ἀεράκι ποὺ κάνει τὰ κεριά νὰ τρεμοσβύνουν μπρὸς τὰ εἰκονίσματα. Ὁ ἥλιος φεύγει ἀργὰ πίσω ἀπὸ τὸ λόφο μὲ τὸ ἔρειπόμενο κάστρο τοῦ Βιλλαρδουίνου καὶ οἱ τελευταῖες ἀχτῖνες βάφουν χρυσαφιά τὰ κυπαρίσσια καὶ τὰ ψηλὰ καμπαναριά. Τὰ χελιδόνια ἀργοδιπλώνουν τὰ φτερά τους μέσ' στὶς φωλιές τους κάτω ἀπ' τὰ γεῖσα τῶν σπιτιῶν, καὶ τὰ δειλινὰ στίς σκιερὲς πεζούλες ἀνοίγουν ταπεινὰ τὰ βυσσινιά χωνάκια τους. Τὴν ὥρ' αὕτῃ, σὰν ἀπὸ ξόδι ἐρχόμενες, βγαίνουν οἱ καλόγριες ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, σκιὲς ἐξαῦλωμένες μέσ' στὸ μισόφωτο τοῦ σούρουπου. Κάτι τὸ ἥρεμο καὶ τὸ ἀπολυτρωτικό, καί ποὺ δὲν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου» φωτίζει τὴ μορφὴ τους. Τὸ παίρνεις μυστικὰ ὅπως περαστικὴ ἀναλαμπὴ καὶ φεύγεις μὲ τὸ συναίσθημα ὅτι ἀποκομίζεις ἐν' ἅγιον φυλαχτό.

ΑΘΗΝΑ Ν. ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ προσεχῶς ἐκδομένου βιβλίου «Κάστρα καὶ Πολιτεῖες τοῦ Μοριά»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ὑπάρχει μιὰ παρεξήγησις περὶ τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Τῆς παρεξήγησεως ταύτης συνέπεια ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐκθαμβος παρατήρησις συγγραφέως διὰ τὴν πρόοδον τῆς γυναικὸς ἐν Ρωσίᾳ. Ἐχει βεβαίως ὅχι μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ καθήκον νὰ ἐργάζεται εἰσφέροντα τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας της ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ οἴκου. Ἀλλὰ δὲν εἶναι θρίαμβος τῆς γυναικὸς ἡ προσπάθεια καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπάθειάς της, ἵνα εἰσδύσῃ εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ὑπουργήματα, τὰ ἀπὸ αἰώνων ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν διάπλασιν τοῦ ἀνδρός. Ἀπόδειξις δὲ τούτου ἡ συμφορὰ τοῦ παιδίου ἐκεῖ ἔνθα ὁ ὑπὸ τὴν σοβιετικὴν ἀντίληψιν καὶ τὰ πρωτόπορα θήλεα ἐπιφαινόμενος θρίαμβος τῆς γυναικὸς. Εἰς τὴν Ρωσίαν ἔνθα ἡ ἐργασία τῆς γυναικὸς δὲν τοποθετεῖται, ὡς ἐπικούρημα διὰ τὴν ὅλην ἐνίσχυσιν τῆς οἰκογενείας, τὸ παιδί, ὁ μέλων δηλαδὴ πολίτης καὶ ἡ μέλλουσα οἰκοδόσποινα, ἀπομένουσιν ἄνευ μητρικῆς περιθάλψεως. Ὅπου ὅμως ἀναζητεῖται καὶ δὲν εὐρίσκεται τῆς μητρὸς τὸ ἐπισκοποῦν βλέμμα καὶ ἡ θωπεύουσα χεὶρ, δὲν ὑπάρχει πλέον ἡ οἰκογένεια. Τῶν οἰκογενειακῶν αὐτῶν δεσμῶν ἡ διάρρηξις εἶναι τοῦ κομμουνισμοῦ ἡ προσπάθεια. Νὰ μὴ ὑπάρχῃ αὐλόγυρος περιφρουρῶν τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν αὐτοτέλειαν τοῦ οἴκου. Διὰ νὰ μὴ ὑπάρξουν καὶ σύνορα περικλείοντα τὴν πρὸς τὴν παιρίδα ἀγάπην. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία, ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦτο ὤθησε καὶ ἐξωθεῖ τὴν γυναῖκα εἰς πᾶν εἶδος ἐργασίας ἀπασχολοῦντάς τε πνευματικὰς καὶ ὑλικὰς αὐτῆς δυνάμεις, ἐνῶ συγχρόνως ἐκμηδενίζει τὴν ὑπεροχὴν τῆς γυναικειᾶς ψυχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεδαψίλευσεν ὁ Δημιουργὸς τόσους θησαυροὺς καλωσύνης καὶ

ἐνστίκτου τάσεως πρὸς τὸ ἀγαθόν. Ἡ γυναικεία ἐργασία εἶναι ἀνάγκη. Ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἐδραίωσιν τοῦ οἴκου. Ὅπως δ' ὅμως εἶναι ἀνόητοι οἱ πιστεύοντες τὴν ἀρετὴν κλεινομένην εἰς καφάρσια, οὕτω μωροί, ἂν μὴ ἀνατροπῆς αὐτῆς ταύτης τῆς φυσικῆς τάσεως, εἶναι καὶ οἱ θεωροῦντες τὴν ἐργασίαν τῆς γυναικὸς, ὡς πρωταρχικὴν αἰτίαν τῆς κοινωνικῆς της ὑπόρξεως καὶ τῆς κοινωνικῆς της ἐπιβολῆς. Ἡ ἐργασία τῆς γυναικὸς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἱματιοθήκης μὲ περισσότερα ζεύγη μεταξωτῆς κάλτσας ὅχι μόνον εἶναι ἀποκρουστέα, ἀλλὰ καὶ ἀντικοινωνικὴ διότι κλείει τὴν θύραν τῆς ζωῆς εἰς ἄλλην γυναῖκα ὠθουμένην ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐργασθῇ. Ἡ ἐργασία ὅμως τῆς γυναικὸς διὰ νὰ δώσῃ περισσότερον φῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν παιδιῶν της καὶ περισσοτέραν ἄνεσιν εἰς τοῦ σπιτιοῦ της τὴν κίνησιν, εἶναι εὐλογημένη ἀσχολία. Εἰς τὴν ἰδικὴν μας γῆν διατηροῦνται εὐτυχῶς ἀκέραιαι αἱ ἀρχαὶ αὐταί. Διότι ὑπάρχουν ἀκλόνητα ἀκόμη τὰ θεμέλια τοῦ Οἴκου. Καὶ αὐτὰ τὰ λεγόμενα δράματα τιμῆς χαράσσουν μὲ τὴν αἱματηράν των πάροδον, τὴν καθολικὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς μορφῆς τοῦ οἴκου παραδεδωμένην εἰς τῆς γυναικὸς τὴν πρωτοβουλίαν ὥστε νὰ εἶναι βασίλισσα ἐν αὐτῷ. Ἀς ἐμμένωσι λοιπὸν αἱ γυναῖκες εἰς ὅσα ἡ ὥραία παράδοσις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας μεταλαμπαδεύει ἐπὶ αἰώνων ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἀς ἀντικρούσωσι δὲ αἱ Ἑλληνίδες τὰς πολιορκούσας τὴν σύγχρονον ζωὴν ποικίλας ἀνάγκας μετὰ θάρρους, ἀπὸ τὴν σκοπιὰν τοῦ ἰσχυροῦ τείχους ἐντὸς τοῦ ὁποίου καταχύρωσεν ἡ ἀρετὴ τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν. Καὶ ἐργαζόμεναι ὡς ἀφιερώνουν τὴν ἐργασίαν των μόνον εἰς ἐνίσχυσιν τῆς γαλήνης καὶ τῆς εὐτυχίας ἐν τῷ οἴκῳ. x.

Ἑλληνίδες! ἀγοράζετε Ἑλληνικὰ Προϊόντα!

λήνης και τὰ 4 τοῦ Ἐξωτερικοῦ 1) Τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου Κύπρου 2) Ὁ Ἑθνικός, Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἀλεξανδρείας 3) ἡ Ἑνωσις Ἑλληνίδων Καΐρου 4) τὸ Σωματεῖον ἡ «Μέλισσα» Καΐρου, τὰ ὑπόλοιπα δὲ 34 Σωματεῖα καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν των. Σκόπιμον θὰ ἦτο ὅπως αἱ παριστάμεναι σήμερον ἀγαπηταὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Σωματείων Μελῶν τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐνεργήσωσι καταλλήλως διὰ τὴν καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν τῶν Σωματείων, καὶ ὅλαι ἀπὸ κοινοῦ φροντίσουν διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ Ε.Σ.Ε. ἄρωντων Μελῶν τῶν ὁποίων ὡς γνωστὸν ἡ ἐτήσια συνδρομὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50 δραχμάς.

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἀναφέρομεν ὅτι 2 νέα Σωματεῖα Μέλη προσετέθησαν κατὰ τὸ 1933 εἰς τὸ Ε.Σ.Ε. Ἡ Δωδεκανησιακὴ Μέλισσα καὶ τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου.

Δωρηταὶ τοῦ Ε.Σ.Ε. ὑπῆρξαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Διὰ τὸ Ε.Σ.Ε.

Ὁ κ. Ἰωάννης Μαρκόπουλος καὶ ὁ κ. Σ. Τζωρτζάκης.

Διὰ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα :

Ἡ Ἀμερικανικὴ Περιθαλψὶς Ἑγγὺς Ἀνατολῆς καὶ ἡ κυρία Ραλλοῦ Γεωργαντά.

Διὰ τὸ Τμήμα Προστασίας Παιδιοῦ :

Ἡ Ἑταιρεία «Ἔργον» καὶ ἡ Μὴς Μίλς

Διὰ τὰ Μοθητικὰ Συσσίτια Πετραλῶνων :

Ἡ κόμησσα Ριαγκούρ, ὁ κ. καὶ κ. Ἰωάννου Δημαρᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἑμμανουήλ Τζαλίκη, ὁ κ. Νικολόπουλος, ἡ κ. Α. Ἀδαμαντίδου ἡ κ. Σμοράδα Θ. Δημαρᾶ, ἡ δεσποινὶς Περισιάνου καὶ διάφοροι ἄλλοι εἰς τὸν ἔρανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Πετραλῶνων.

Πρὸς ὅλους τοὺς δωρητὰς ἀπευθύνομεν καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας καὶ διότι ὑποβοηθοῦν τὸ ἔργον μας, ἀλλὰ καὶ διότι μᾶς ἐνθαρρύνουν διὰ τὸ μέλλον.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνέθεσεν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς τὴν φροντίδα :

1ον) Νὰ καλέσῃ Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ ὑποβληθῇ τὸ ψήφισμα τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς γυναικείας ψήφου καὶ εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

2ον) Τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Γυναικείων Σωματείων κατὰ τὰς Ἑθνικὰς μας ἐορτάς, καί.

3ον) Τὴν μελέτην τῆς προτάσεως τῆς κ. Ἑλένης Ρουσοπούλου διὰ τὴν ὁργάνωσιν ἐκδόσεως ἡ ὁποία νὰ ἐκτείνεται ἐπὶ ὅλων τῶν κλάδων τῆς γυναικείας ἐργασίας εἴτε κοινωνικὴ εἴναι αὕτη, εἴτε ἐμπορικὴ ἐπαγγελματικὴ κτλ.

Καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον θέμα ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν Σύνδεσμον γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας ἀπέστειλε τὸ σχετικὸν ψήφισμα εἰς τὰ 73 Μέλη Σωματεῖα τοῦ Ε.Σ.Ε. μὲ τὴν παράκλησιν ἐν περιπτώσει ἐγκρίσεως νὰ τὸ ἐπιστρέψουν ὑπογεγραμμένον. Ἐξ αὐτῶν ἀπήντησαν 26 Σωματεῖα ἐκ τῶν ὁποίων 2 ἀρνητικῶς, 1 ὑπέγραψε μὲ ὠρισμένας ἐπιφυλάξεις, 25 ὑπέγραψαν ἀνεπιφυλάκτως καὶ 44 δὲν ἀπήντησαν διόλου. Συνεπῶς σύμφωνα μὲ τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως.

Διὰ τὴν ἐπίσημον συμμετοχὴν τῶν Γυναικείων Σωματείων κατὰ τὰς Ἑθνικὰς μας Ἐορτάς, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ 5 Κυριῶν ἡ ὁποία ἐξελέγη κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν συνεκλήθη εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Σ.Ε. ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς κυρίας Βέρθας Λέκα, πρὸς συζήτησιν ἡ ὁποία ἐματαιώθη διότι ἡ μὲν κυρία Καΐρη ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἡ δὲ κυρία Μαυροκορδάτου ἀπουσίαζεν ἐξ Ἀθηνῶν. Πάντως ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἐγγράφου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν ἐζήτησε νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ Ε.Σ.Ε. εἰς τὸν κατάλογον τῶν προσκαλουμένων Σωματείων, καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν τελετὴν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ τῆς δεκαετηρίδος τῆς Δημοκρατίας τὸ Ε.Σ.Ε. ἀντεπροσωπεύθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τριῶν Μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τρίτον θέμα, τὴν ὁργάνωσιν τῆς Ἐκδόσεως, ἐπειδὴ αὕτη ἐθεωρήθη ὡς μία ἐργασία μεγάλης ἐκτάσεως, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμβάλλῃ ἡ σημερινὴ γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις, δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸ περαιτέρω συνέχεια, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπανέλθωμεν συντόμως ὑπὸ εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Γυναικῶν εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀπησχόλησεν ἰδιαιτέρως τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Σύνδεσμον γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας ἐσχημάτισε τὴν Ἐπιτροπὴν Γυναικῶν Ἐκλογέων εἰς τὴν ὁποίαν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Σ.Ε. παρέμειναν αἱ κυρίαι Ἑλένη Ρουσοπούλου, Ρίτσα Κορομηλᾶ καὶ Ἀγνή Στουδίτου. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἡ ὁποία διελύθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκτίθενται εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Νομοθετικοῦ Τμήματος. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἶχε ψηφίσει 5 000 δραχμάς διὰ τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπιτροπῆς αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὸ Ταμεῖον.

Διὰ τὴν ἀνάδειξιν Γυναικῶν ὡς Δημοτικῶν Συμβούλων ἐκλήθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Σ.Ε. εἰς δύο συσκέψεις αἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Γυναικείων Σωματείων Ἀθηνῶν. Κατ' αὐτὰς παρέστησαν ἀντιπρόσωποι 17 Σωματείων Μελῶν τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ ἡ δις Πετρίδου ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπισημόνων.

Ἀποτέλεσμα τῶν συσκέψεων αὐτῶν ὑπῆρξε νὰ προταθῇ ἡ κυρία Ρίτσα Κορομηλᾶ ὡς ὑποψηφία Δημοτικὴ Σύμβουλος Ἀθηνῶν ἐκ μέρους τοῦ Ε.Σ.Ε. κατὰ τὰς τελευταίας Δημοτικὰς ἐκλογάς. Ὡς γνωστὸν

τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς πόλεως μας ἀπέρριψε τὴν ἐκλογιμότητα τῶν Γυναικῶν.

Ἀπὸ τὰς Λογοδοσίας τῶν Τμημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα ὅπως καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ στενῶς συνεργάζεται, καταφαίνεται ἡ προσπάθεια ἡ ὁποία κατεβλήθη διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ὁργανώσεώς μας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα : τὴν ἀνύψωσιν δηλονότι τῆς γυναικὸς εἰς τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν.

Πρὸς ὅλας τὰς ἀγαπητὰς Κυρίας αἱ ὁποῖαι μὲ μεγάλον ζήλον καὶ παραδειγματικὴν ἀφοσίωσιν ἐργάζονται εἰς τὰ Τμήματα τοῦ Ε.Σ.Ε. πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματός μας, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ ἐκφράσῃ κατὰ τὴν σημερινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχαριστίας τῆς.

Διὰ τὴν διατήρησιν καὶ εὐρύτεραν ἐπαφὴν μὲ τὰ Σωματεῖα Μέλη πρὸς ὁλοκληρώσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ε.Σ.Ε. ὡς Ὁμοσπονδίας τῶν Γυναικείων Σωματείων τῆς χώρας μας, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐδίστασε, μετὰ τὴν παραίτησιν τῶν Κυριῶν τοῦ Τμήματος Τύπου εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος ἔτους, νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνίς» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Ἑλένης Ρουσοπούλου, ἡ ὁποία δὲν φεῖδεται κόπων καὶ φροντίδων διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἑλληνίδος εἰς ὕλην, καὶ γενικῶς εἰς ἐνημερότητα τῆς διεθνούς γυναικείας κινήσεως. Πρὸς τὴν κυρίαν Ἑλένην Ρουσοπούλου εἰς τὴν εὐγενῆ προσφορὰν τῆς ὁποίας κατέστη δυνατὴ ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ μας ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ταμείου τοῦ Ε.Σ.Ε. ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει σήμερον τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς.

Ἐκ παραλήλουθον ἡ Κα. Ἑλένη Σιφναίου ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Σ.Ε. προσεπάθησε διὰ καταλλήλων δημοσιευμάτων εἰς τὸν ἡμερησίον τύπον τῆς πόλεως μας νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν ἐπιτελούμενην εἰς τὴν χώραν μας γυναικείαν κοινωνικὴν ἐργασίαν, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον μέρος συγκεντρῶνται περί τῆς Ὁργανώσεώς μας.

Μὲ ἱκανοποίησιν δὲ καὶ χαρὰν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ διαπιστώνει ὅτι ἡ προσπάθεια καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Ε.Σ.Ε. ἀναγνωρίζεται καὶ ἐκτιμᾶται δεόντως τόσο ἀπὸ τὰ Γυναικεῖα Σωματεῖα ὅσον καὶ ἀπὸ ἄλλας παρομοίας κοινωνικὰς Ὁργανώσεις τῆς πόλεως μας, συνέπεια τῆς ὁποίας ὑπῆρξε νὰ προσκληθῇ τὸ Ε.Σ.Ε. νὰ συμμετάσχῃ πρὸς συνεργασίαν ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδίαν Κοινωνικῆς Ἀγύνης ἡ «Ἀναγέννησις», τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν, τὸν Παμφοιτητικὸν Σύλλογον, τὴν Πανεφεδρικὴν Ὁργάνωσιν Παλαιῶν Πολέμιστων καὶ ἄλλων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν τοῦ Ε.Σ.Ε. μὲ τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Γυναικῶν αὕτη συνίσταται κυρίως εἰς τὴν προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν τοῦ Διε-

θνοῦς Συμβουλίου τῆς Στοκχόλμης 26 Ἰουνίου—6 Ἰουλίου 1933, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ε.Σ.Ε. δὲν ἀντεπροσωπεύθη ἰδιαιτέρως, ἐνῆλθον ὅμως ἐπὶ ὀρισμένων προτάσεων. Αἱ ἐγκριθεῖσαι προτάσεις τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς αἱ ὁποῖαι θὰ κυρωθοῦν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Παρισίων 2—12 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἑλληνίδα» τοῦ Δεκεμβρίου καὶ ἐκυκλοφόρησαν εἰς τὰ Σωματεῖα Μέλη.

Φροντίδι τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς περίληψις τῆς Λογοδοσίας τῆς τελευταίας Γενικῆς Συνελεύσεως μετεφράσθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸ Δελτίον τοῦ Διεθνούς Συμβουλίου Γυναικῶν καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς αὐτὸ τὸν Ἰανουάριον. Ἐπίσης διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἑλληνίδα τοῦ Ἰουλίου—Αὐγούστου τῆς ἐκδόσεως «La Femme Grecque» τὴν ὁποίαν ἠτοίμασε τὸ Τμήμα Τύπου τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν ἡ κοινωνικὴ ἐργασία τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ἐγένετο γνωστὴ εἰς ὅλα τὰ Ἑθνικὰ Συμβούλια μέλη τοῦ Δ.Σ.Γ. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς Συνελεύσεως τῆς Στοκχόλμης τὸ Ε.Σ.Ε. ἔλαβε προσκλήσεις ἀπὸ τὰ Ἑθνικὰ Συμβούλια τῶν Γυναικῶν τῆς Πολωνίας, τῆς Δανίας καὶ τῆς Σουηδίας πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς χώρας τῶν αἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Σ.Ε.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀμερικανίδων Γυναικῶν διὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Σικάγου 16—22 Ἰουλίου 1933 «ὁ κοινὸς σκοπὸς μας ὁ πολιτισμὸς» ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνάλογος χαιρετισμός.

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τὰ Ἑθνικὰ Συμβούλια τὸ Ε.Σ.Ε. ἐπεκονώνησε καὶ μὲ ἄλλας Διεθνεῖς Ὁργανώσεις καὶ ἔλαβε πρόσκλησιν τῆς «Open Door International» διὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Πράγας 24—28 Ἰουλίου 1933 διὰ τὴν οἰκονομικὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικὸς.

Ἡ Διεθνὴς Ὁργάνωσις τῶν Προσκόπων ἐπεκονώνησε μὲσω τοῦ Ε.Σ.Ε. μὲ τὰ ἀντίστοιχα Σωματεῖα ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ Ὁλλανδικὴ Ὁμοσπονδία «Nooit-Meer-Oolog» ἐζήτησε τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ε.Σ.Ε. εἰς τὴν διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν σύλληψιν Ὁλλανδῶν διὰ τὴν πυρκαϊάν τοῦ Ράιχστάγ. Τὸ Ε.Σ.Ε. κωλυόμενον ἀπὸ τὸ Καταστατικόν του δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν διαμαρτυρίαν αὐτήν.

Κατόπιν αἰτήσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Διεθνῶν Γυναικείων Ὁργανώσεων, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἠτοίμασε κατάλογον Ἑλληνίδων αἱ ὁποῖαι ὡς ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς των μορφώσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς των πείρας θὰ ἠδύναντο νὰ προταθοῦν ὡς συμπληρωματικὰ Μέλη εἰς ὀρισμένας Ἐπιτροπὰς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἡ Πρωγκήπισσα Κατακουζηνοῦ ἀντιπρόεδρος τοῦ Διεθνούς Συμβουλίου Γυναικῶν, ἐπρόκειτο διερχομένη ἐξ Ἀθηνῶν νὰ κάμῃ διάλεξιν περὶ τῆς συγχρόνου Ρουμανίδος Γυναικὸς. Λόγω ὅμως ἀρροσίου κωλύματος, τὸ ταξείδιόν της δὲν ἐπραγματοποιήθη καὶ ἀντ' αὐτῆς ὤμιλησε ὠραιότατα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ

Λυκείου των Ελληνίδων ή Γραμματεὺς τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ρουμανίδων Κ. Cherkez ἤτις διήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσεφέρθη ἕνα ταγάρι λαϊκῆς τέχνης με ἀγριολούλουδα.

Τέλος ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τιμῶσα τὴν μνήμην τῆς Κομήσεως Ντὲ Νοάι, τῆς Ἑλληνικῆς κατωγῆς Γαλλίδος ποιητρίας, συνελυπήθη τὴν οἰκογένειάν της καὶ ἀπέστειλε ἐντεῦθεν κλῶνον δάφνης ὁ ὁποῖος καταλλήλως διασκευασθεὶς με Ἑλληνικά χρώματα ὑπὸ τῆς Κυρίας Ἑλένης Μεταξᾶ κατετέθη εἰς

τὸν τάφον τῆς ποιητρίας. Ἡ «Française» τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν Γυναικείων Σωματείων τῆς Γαλλίας ἀνέφερε κολακευτικά τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης ἡ οἰκογένεια τῆς θανούσης ἀπήντησε εὐχαριστοῦσα καὶ ἀπέστειλε τὴν φωτογραφίαν τῆς Ἀννης de Noailles ἡ ὁποία ἀνηρτήθη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων.

Ἡ Πρόεδρος Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
Ραλλοῦ Σ. Γεωργαντᾶ Ἐθαγγελινὴ Κ. Βάρδα

Ἀγγεμικῆς Παναγιωτάτου

Σὶὰ τὴν συζήτησιν περὶ Φεμινισμοῦ Ἐπὶ ἐντευκτῆριον τῆς Χ. Ε. Ν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

«Φεμινισμός», ἰδοὺ μία λέξις ἐντελῶς παραξηγημένη. Ἡ λέξις αὕτη περικλείει μέσα της πολλὰς ἐννοίας καὶ ἐξαρτᾶται πῶς θὰ τὴν ἐξηγήσῃ κανεὶς γὰρ νὰ μπορούμε ν' ἀποφανθοῦμε, ἐὰν εἴμεθα ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ «Φεμινισμοῦ».

«Φεμινισμός» γὰρ μερικὸς, ἀκριβῶς ἐκείνους, ποὺ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετοι στὴν ἰδέα, θὰ πῇ ὁ ἐξανδρισμός τῆς γυναικός, ἐξανδρισμός ὅμως ποὺ μιμεῖται τὸν ἄνδρα ὅχι ἀπὸ τίς καλὰς του κλίσεις καὶ ἀσχολίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κλίση του στὴν κακῶς ἐννοουμένην «Ἑλευθερίαν», ἀπὸ τὴν κλίση του στὸν ἔκδοτο βίον, στὴν κακῶς ἐννοουμένην ἀπόλαυσιν. Στὴν ἐξηγήσιν αὕτη τοῦ Φεμινισμοῦ, στὴ διεστραμμένην αὐτὴν ὅψη τῆς Ἰδέας θὰ μᾶς βοήθῃ ἐντελῶς ἀντίθετη, κυριολεκτικῶς ἐχθρά. Στὸ εἶδος αὐτὸ τῆς κακῶς ἐννοουμένης «Ἑλευθερίας» καὶ ἀφομοιώσεως με τὸν προνομιούχον στὴν Κοινωνίαν ἄνδρα μπορεῖ δυστυχῶς νὰ ἐπιδοθῇ κάθε γυναῖκα χωρὶς νὰ εἶναι διόλου, μὰ διόλου Φεμινίστρια.

Εἶναι τὸ εἶδος τοῦ δυστυχισμένου θύματος, ποὺ τὸ τραγικὸ τέλος του μᾶς ἀνγγελεῖ τελευταίως ὁ τηλεγράφος τῆς Ρώμης. Εἶναι τὸ εἶδος τῆς γυναικός (καὶ τοῦ ἀνδρός ἀσφαλῶς, ὅρμη νὰ μὴ μπορούμε νὰ ἐφαρμόσωμε τὴν ἴδια ἐννοία γὰρ τὸν ἄνδρα), ποὺ τρυγᾷ τὴ ζωὴ στὴν διαρκῆ ἀπόλαυσιν, στὸ διαρκὲς ξενύχτι, στὸ διαρκὲς συμπόσιο, στὸ ὁποῖον φιλοδοξεῖ νὰ μὴ λείψῃ ποτέ!!...

Τὸ εἶδος αὐτό, ποὺ μερικοὶ βλάσφημοι συγχέουν με τὸ πραγματικὸ τοῦ «Φεμινισμοῦ», ἀργὰ ἢ γρήγορα ὁδηγεῖ σ' ἕνα δραματικὸ τέλος, στὴ θλιβερὴ πραγματικότητα, στὴ νευρασθένεια, ἀπαράιτητο δῶρο τῆς ἐνταντικῆς ἀπολαύσεως συνδυασμένης ἐνίοτε καὶ με κάποιαν δόσιν ναρκωτικῶν, ποὺ συνοδεύουν τὸ διαρκὲς ξεχαρβάλωμα τῶν νεύρων στὸ ἀτέλειωτο πανηγύρι τοῦ γλεντιοῦ. Γιατὶ ἡ Γυναίκα αὕτη, ποὺ τόσον ἄδικα, τόσον παραξηγημένα τὴν συγχέουν με τὸ

ἄλλο εἶδος τῆς Φεμινιστρίας, θέλει νὰ χορτάσῃ τὴ ζωὴ στὴν ψεύτικη, τὴν περὶ ἐφήμερην ἀπόλαυσιν καὶ καταλήγει θρυμματισμένο ἐρεῖπιο, ἂν καὶ ἀμίμητο ἴσως καμάρι ὁμορφιάς καὶ χάριτος, ὅχι μόνον στὸ λιθόστρωτο τοῦ δρόμου, ἀλλὰ καὶ στὸ λιθόστρωτο τῆς ζωῆς.

Ἐμεῖς, με τὴν ταπεινὴ γνώμη μας, στὴ λέξη «Φεμινισμός» ἐννοοῦμε μίαν εὐγενικὴν δέψα τῆς Γυναικός γὰρ τὴ μόρφωση, γὰρ τὴν πρόοδο, γὰρ τὴν ἐξέλιξιν, γὰρ τὴ δράσιν τὴν πολὺπλοκην πρὸς ὄφελος τῆς Κοινωνίας. Γὰρ τὴν ταπεινὴν μᾶς γνώμην ἐπαναλαμβάνομεν τὸ ἔδαφος αὐτὸ τῆς ἐξέλιξης δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικὰ οὔτε στὸν ἄνδρα, οὔτε στὴ γυναῖκα.

Ἀνήκει σὲ κάθε ἄτομον ἀδιαφόρως καὶ ἀδιακρίτως φύλου, ποὺ αἰσθάνεται μέσα του τὴ μεγάλη φλόγα, ποὺ ὁδηγεῖ στὸν πολὺτροπο στίβο τῆς ζωῆς.

Δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς (γιατὶ ἡ ποικιλία εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀπαραίτητους ὅρους στὸ θέλημα τῆς ζωῆς) οὔτε ὅλοι οἱ ἄνδρες καὶ οὔτε θεβαίως ὅλες οἱ γυναῖκες εἶνε προικισμένοι με τὴν ἴδια δύναμιν, με τὴν ἴδια φλόγα, με τὴν ἴδια ἀκόρεστη δίψα, με τὴν ἴδια θέλησιν γὰρ τὴν ἀγκυλωτὴ ἀτραπὸ τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ ἐξελίξεως.

Καὶ θ' ἀναφέρωμεν πρόσφατον ἐπίσης παράδειγμα γυναικός ἐντελῶς ἀντίθετης καὶ ξένης πρὸς τὸ εἶδος τοῦ περίκοιμου θύματος ποῦταν χάμα καὶ θέλημα ὀφθαλμῶν, τοῦ θύματος τῆς Ρώμης. Καὶ τὸ ἀντίθετο αὐτὸ ὑπόδειγμα μᾶς γίνεται γνωστὸν ἀπὸ τὴ χώρα τῶν νεωτερισμῶν, ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ ἰδεολόγου Οὐίλσον, εἶναι ἡ Μὶς Φράνσεζ Πέρκινς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη τὸ δυσκολώτατον Ὑπουργεῖον τῆς Ἑργασίας. Ἡ Μὶς Πέρκινς δὲν γλεντᾷ, δὲν σπαταλᾷ τὸν καιρὸς τῆς ἐπιπόλαιης καὶ κούφιας διαρκῶς ἀπόλαυσης τῶν διασκεδάσεων. Ἐργάζεται, ἐργάζεται, ἐργάζεται ἡμέρα καὶ νύχτα στὴν σύνταξιν ἐργατικῶν νομοσχεδίων

γὰρ τὴν ἀνακούφισιν μιᾶς τάξεως τῆς κοινωνίας, ποὺ σήμερον ὑποφέρει, τῆς Ἑργατικῆς Τάξεως.

Καὶ ἐργάζεται με τέτοια ἀφοσίωσιν καὶ αὐταπαρνησιν, ὥστε ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου της, ποὺ ἐκληρονόμησε ἀπὸ τὸν προηγούμενον ὅχι τόσον δραστήριον καὶ ἐργατικὸν ὑπουργόν, μὴ ἀντέχων στὴν πολὺωρον ὅχι ἐργασίαν, ἀλλ' ἀναμονὴν τῆς ἐργαζομένης νέας ὑπουργίνας, ἀναγκάσθηκε νὰ παραιτηθῇ! Καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Ὁμοσπονδία τῆς Ἑργασίας, ἡ ὁποία στὴν ἀρχὴ εἶχεν ἐναντιωθῇ στὸν διορισμὸν της, εἶναι τώρα ἐνθουσιασμένη.

Καὶ μήπως ἡ ὑπερεβδομηκοντούτις Πρόεδρος τοῦ «Διεθνούς Συμβουλίου Γυναικῶν» ἡ Ἀγγλὶς Λαίδη Ἀμπερντίν (Lady Aberdeen) δὲν ἐργάζεται διαρκῶς μέχρι τῆς 3ης πρωινῆς ὥρας καὶ δὲν ἐθαυμάσαμεν τὴν εὐγλωττίαν της, καὶ τὴν δροσερότητα, καὶ τὸ βάθος τῆς σκέψεώς της κατὰ τὸ «Διεθνὲς Συμβούλιον Γυναικῶν» ἐν Γενεύῃ, κατὰ τὸ ὁποῖον εἶχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύσωμεν τὸ «Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων» τῶν Ἀθηνῶν γὰρ τὸ Τμήμα τῆς Ὑγιεινῆς;

Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν τύπων γυναικός, ποὺ σὰς ἀνέφερα ὑπάρχει βεβαίως μίαν ἀνυπολόγητον ἀπόστασις, πάντως ὅμως μᾶς δείχνουν στὴν πραγματικότητά καὶ με τὰ πλέον ἐντατικὰ χρώματα τὴν διαφορετικὴν εἰκόνα τῶν δύο ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτων ἀπόψεων τῆς ἰδέας τοῦ Φεμινισμοῦ.

Ἐ, λοιπόν, ὑπὲρ τῆς δευτέρας εἰκόνης—τῆς ἐργαζομένης γυναικός—τασσόμεθα ὁλοψύχως, ἔστω καὶ ἂν κοινωνικοὶ ἢ ἄλλοι ὅροι ἐμποδίσουν τὴν γυναῖκα ν' ἀνεβῇ τὴν κοινωνικὴν κλίμακα τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς Ἀμερικανίδος καὶ Ἀγγλίδος μορφῆς.

Μὰ, θὰ μοὶ ἀντεῖπῃ κάποιος, οἱ αἱ γυναῖκες αὐταί, ἡ Ἀμερικανὶς καὶ ἡ Ἀγγλὶς, τὰς ὁποίας ἀναφέραμεν εἶναι μίαν ἐξαιρέσιν. Παραδεχόμεθα καὶ τοῦτο, ἀλλὰ μήπως καὶ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ποὺ ἀγωνίζονται στὸν στίβον τῆς Ζωῆς, εἶναι ὅλοι ἐξέχοντες μορφαί, ἐξέχοντες φυσιογνωμίαι;

Ἐὰν δὲν ἐφοβούμεθα νὰ παραξηγηθῶμεν θ' ἀναφέραμεν ἐπίσης πρόσφατον παράδειγμα ἀνδρός ἐπισήμονος δυστυχῶς, ποὺ μᾶς ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν ψυχῆς καὶ ἰδεολογίας κατωτέρας πολὺ τοῦ χειρώνακτος.

Πρόκειται περὶ γιαιτροῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα καὶ τὴν θέσιν τῆς ἐργασίας θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃτε ν' ἀποσιωπήσωμεν, διότι σκοπὸς μας εἶναι ἡ γενικὴ τοῦ θέματος συζήτησις καὶ οὐχὶ τὰ ἀτομικὰ παραπτώματα, τὰ ὁποία ὅμως παρουσιάζουν καταφανέστερον τὸν σκοπὸν τῆς συζητήσεώς μας.

Πρόκειται λοιπὸν περὶ ὑποτιθεμένου ἐπιστήμονος γιαιτροῦ, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη ἐμφανέστατον καὶ εἰς τυφλὸν ἀκόμη γιαιτρὸ νόσημα, διότι καὶ διὰ τῆς ἀφῆς θὰ ἦτο καταφανῶς αἰσθητὸ, γιαιτροῦ, ὁ ὁποῖος ἀπορον γυναῖκα μὴ δυναμένη νὰ πληρώσῃ προσεπάθει νὰ πείσῃ, ὅτι τὸ ραχτικὸ καὶ στενάζον ἀπὸ τοὺς πο-

νους τεκνίον ἦτο ἀπλῶς λιπόσαρκον καὶ ὅτι ἡ μεγάλη ἀδυναμία! ἔκαμε νὰ προέξῃ ἡ κυρτωμένη στὸ μέγεθος αὐγὸς, καὶ ἐπώδυνος σπονδυλικὴ στήλη! Καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνομεν, διότι ἡ πτωχὴ μητέρα δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ καταβάλλῃ τὰ ἀπαραίτητα ἀργύρια, ποὺ θὰ εἴλκυαν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν περίθαλψιν τοῦ γιαιτροῦ!!

Καὶ ἤδη σὰς ἐρωτῶμεν: ὁ ἀρσενικὸς αὐτὸς ἐπιστήμων νομίζεται ὅτι βρίσκεται στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, ἢ μᾶλλον, ὅτι μᾶς κάμνει τὴν ἐντύπωσιν παραδόπιστου κερδοσκοποῦ;! ἀναξίου τοῦ τίτλου ἐπιστήμονος!!

Ἄρα, οὔτε ὅλοι οἱ ἄνδρες καὶ οὔτε βεβαίως ὅλαι αἱ γυναῖκες ἔχουν τὴ φλόγα ἐκείνη, ποὺ θὰ ὁδηγήσῃ τὸ ἄτομον στὴν εὐγενικὴν ἰδεολογία τῆς ἐξελίξεως.

Ἐὰν ὅμως ὑπάρχουν καὶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἄτομα ποὺ μποροῦν νὰ ἐργασθῶν γὰρ τὸ Γενικὸ Καλὸ, γὰρ τὴ μεγάλη Κοινωνικὴ Οἰκογένειαν, ἔχομεν τὴν ταπεινὴν γνώμην ὅτι τὰ ἄτομα αὐτὰ δὲν εἶναι δίκαιον, οὔδε συμφέρον Κοινωνικὸν νὰ ἐμποδίζονται ἀπὸ δρακόντειους νόμους καὶ ἄδικες ἀπαγορεύσεις.

Ἐλέχθη, ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀσχολία τῆς γυναικός παραλύει τὸν οἰκογενειακὸν βίον. Θὰ ἀνέφερα περισσότερα παραδείγματα ὑπάνδρων ἐπιστημόνων γυναικῶν καὶ μάλιστα στὴ λατρευτὴ Ἀθήνα μας, ποὺ εἶναι παραδειγματικὰ καὶ ἀφοσιωμένοι σύζυγοι.

Θὰ περιορισθῶ ὅμως ν' ἀναφέρω τὸν περὶ λαμπρὸ ἀδάμαντα στὸ γυναικεῖο, ὅχι μόνον, ἀλλὰ καὶ στὸν ἀνδρικό ἐπιστημονικὸν κύκλο. Θ' ἀναφέρω τὴν γυναῖκα, ποὺ περιέβαλλε τὸν ἄνδρα της με ὅλη τὴν αἰσθηματικὴν, ὅχι μόνον, ἀλλὰ καὶ πνευματικὴν τρυφερότητα, τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία λάμπει σὰν ἀληθινὸ ἄστρο στὸν ἐπιστημονικὸν ὁρίζοντα καὶ τῶν δύο φύλων. Ἐννοῶ τὴν μεγαλοφυᾶ Καν Κιουρή (Curie), τὴν γυναῖκα, ἐπιστήμονα, ποὺ καὶ κόρη ἀνταξίαν τῆς ἀνέδειξε, ἡ ὁποία ἐργάζεται ὡς βοηθὸς της στὸ παγκοσμίου φήμης ἐργαστήριον της. Καὶ ὅμως ἡ Πολωνία εἶχε κλείσει τὰς θύρας καὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν Καν Κιουρή.

Ἐδέησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν φιλελευθέραν Γαλλίαν καὶ νὰ σκορπίσῃ ἀπὸ τὴν Πόλιν-Φῶς τὰς μεγαλοφυεῖς σκέψεις της στὸν κόσμον ὁλόκληρον. Καὶ θὰ μπορούσατε ἄραγε νὰ ἀναλογισθῇτε τὴν ἀνεπαισθητότητα γὰρ τὴν ἀνθρωπότητα ζημίαν, ἐὰν αἱ θύραι τῆς ἐρεῖνης ἔμεναν κλεισταὶ στὴν ἐνεργητικὴν αὐτὴν διὰ τὴν οἰκουμένην μεγαλοφυῶν;! Καὶ πιστεύσατε, ὅτι κοντὰ στὰ περὶλαμπρὰ παραδείγματα ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες σὲ ὀλιγώτερο φανταχτερό κύκλο, ποὺ καὶ στὴν ἐργασία τοὺς ἀνελλιπῶς ἐπιδίδονται καὶ στὴν οἰκογενεῖάν τοὺς χαρίζουν ὅλη τὴν εὐεργετικὴν θερμὴν με τὴν ὁποίαν ἡ φύσις τις ἐπαιροδοτᾷ. Ἐπιτρέψατέ μας ν' ἀναφέρωμεν ἐν παρόδῳ καὶ ὅλους τυχαίως τὴν Ἑλληνίδα συγγραφέα Καν Παρρέν, τὴν ζωγράφον Καν Θάλειαν Καραβιάν καὶ ἄλλας. Τὸ ἔμβλημά μας λοιπόν! οὔτε ὅλοι οἱ ἄνδρες, οὔτε ὅλαι οἱ γυναῖκες, εἶναι ἄξιοι ν' ἀνεβῶν στὸν κοινωνικὸ τῆς ἐξελίξεως στίβον καὶ νὰ τιμηθῶν με τὸν ἱερὸ τίτλον τοῦ καλῶς ἐννοουμένου «Φεμινισμοῦ».

Ἀλεξάνδρεια.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟ

Η πριγκίπισσα Μαρία Βοναπάρτη, σύζυγος του πριγκίπου Γεωργίου της Ελλάδος, που ασχολείται στο Παρίσι επιστημονικώς κ' επαγγελματικώς με την ψυχοανάλυση, εξέδωκεν εσχάτως δύο ογκώδεις τόμους περί της ψυχολογίας του Έδγαρ Πώ.

Η ψυχοανάλυσις ιδρύθη πρό 40 περίπου ετών από τον έν Βιέννη καθηγητήν Sigmund Freud, είναι

Η πριγκίπισσα Μαρία Βοναπάρτη

δέ, ως γνωστόν, μία έν-τατική και λεπτεπίλε-πτη μέθοδος για την έ-ξερεύνησι της ψυχής. Από την έξερεύνησιν αυτή γεννήθηκε μία έπι-στήμη: ή επιστήμη των νόμων που κυριαρχούν — όπως λέγει ή Μαρία Βοναπάρτη — βαθειά μέ-σα στο ύποσυνείδητο, που σχετικώς με το συ-νειδητό είναι όπως το βάθος της θάλασσας σχετικώς με την επιφάνεια. Γι' αυτό ή ψυχοανάλυσις είναι ή μόνη τέλεια ψυχολογία, γιατί ανακινεί και θί-γει το κάθε τι που υπάρχει μέσα μας. Φανερώοντας δηλ. στο συνειδητό μας εκείνο που κρύβει το ύποσυν-ειδητό, ή ψυχοανάλυσις το φωτίζει και το θερα-πεί, έδικαίωσε δέ κατά τον φαινότερον τρόπο τη βαθειά σοφία του αρχαίου ρητού «Γνώθι σ' αυτόν».

Η ψυχοαναλυτική κίνησις είναι σήμερα διαδεδο-μένη σε όλη την υφήλιο. Η Διεθνής ψυχοαναλυτική Έταιρία που ιδρύθη το 1908 έχει μέλη σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, Ασίας και Αμερικής. Στα έπι-στημονικά δέ κέντρα που σχηματίστηκαν, άπεδείχθη πολλάκις πόσον ή γυναίκα είναι κατάλληλη να έξα-σκήση το ψυχοαναλυτικόν επάγγελμα. Η Έλένη Deutsch διευθύνει στη Βιέννη μία ψυχοαναλυτική σχολή και έχει διακριθή για τις σπουδαίες της εργα-σίες έπι της ψυχολογίας της γυναίκας. Η Ιωάννα de Groot διεφώτισε κ' αυτή σπουδαίως τη διάγνωσι της γυναικείας ψυχής εκ μέρους της γυναίκας.

Ο χώρος δέν μās έπιτρέπει ν' αναφέρωμεν όλα τα όνόματα των αναλυτών γυναικών που έξασκούν άπανταχού του κόσμου έπιτυχώς την ψυχοανάλυσι και συμβάλλουν στη διαφώτισι πλείστων σκοτεινών προβλημάτων που μένουν άλυτα στα βάθη της ψυ-χής και ιδιαίτερα στη ψυχή της γυναίκας.

Με την ψυχανάλυσι μπορούμε να διευκρινίσωμεν,

αν οι διάφορες παρουσιαζόμενες διαταράξεις είναι νευρικής φύσεως, ή προέρχονται εκ του χαρακτήρος από κάποιο ψυχικό τραυματισμό που υπέστη το άτομο στην παιδική ήλιζία. Όπως και στην Ιατρική προ-κειμένου περί νευρώσεων, φρονούν κ' έδώ ότι είναι προτιμότερο να προλαμβάνη κανείς παρά να θερα-πεί. Έτσι γεννήθηκε ή ψυχοανάλυσις των παιδιών.

Η Άννα Freud, κόρη του καθηγητού Freud, έχει άφωσωθεί ειδικώς σ' αυτόν τον κλάδο της αναλύσεως κ' έχει γύρω της όλόκληρο φυτώριο από νεαρούς παιδαγω-γούς αναλυτάς.

Η ψυχοανάλυσις, είτε ή Ιατρική, ή ή παιδαγω-γική προληπτική είναι κατάλληλο επάγγελμα για τη γυναίκα στην

Anna Freud

όποια ή φύσις έδωκε ή ψυχολογική διαίσθησι και τη μεγάλη ύπομονή. Χρειάζεται βέβαια μία αρκετά μακρά προπαρασκευή, γιατί όσες σπουδές επιστημονικές ή Ιατρικές κ' αν έχη κάμει κανείς προηγουμένως, δέν μπορεί να προ-χειροποιηθή ψυχοαναλυτής. Χρειάζονται ειδικά σπου-δαι τριών τουλάχιστον ετών, που περιλαμβάνουν εκτός από το σπουδαιότατο κεφάλαιο της όλης διδασκα-λίας, τ. έ. την προσωπική ανάλυσι του σπουδάζοντος, και αρκετά θεωρητικά μαθήματα. Ειδικά σχολαι προς εκπαίδευσιν ψυχοαναλυτών λειτουργούν στη Βιέννη, στο Βερολίνο, στο Λονδίνο, στη Νέα Υόρκη και στο Σικάγο.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

«Όταν ένας παύση να ψωνίζει — ένας άλλος θα παύση να πουλά.

«Όταν παύση εκείνος να πουλά, άλλος θα παύση να κατασκευάζη

«Όταν παύση να κατασκευάζη, θα παύση να εργά-ζεται

«Όταν παύση να εργάζεται, θα παύση να κερδίζει

«Κι' όταν παύση να κερδίζει θα παύση να ψωνίζει... (Μπορείτε να το ξαναπήτε από την αρχή και να εξακολου-θήσετε επ' άπειρον. Έτσι θα καταλάβετε που έγκειται το κακό).

ΜΕΤΑΞΩΤΑ "ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,"

Το Χρῶμα σας

προεγκύει
τους άνδρας;

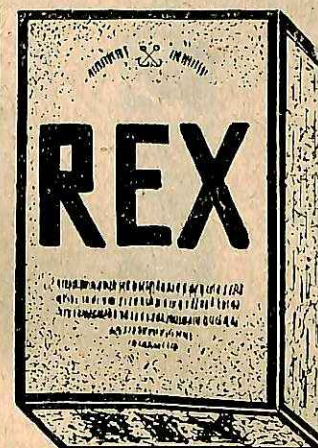
Πως
δὰ τό
μάδετε

γυαλίζη. Δέν θα σας στοιχίση περισσότερο να μεταχειρίζεσθε πούδρα, που άρμόζει στην έπιδερ-μίδα σας. Έάν δοκιμάσητε θα διαπιστώσητε άμέσως πόσην αξίαν άποκτήσατε, πόσην δύναμιν έχει ή μαγευτική σας χάρι. Άπαιτήσατε την πούδρα Petalia.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ : Α. Π. ΡΕΜΠΟΥΤΖΑΚΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42, ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΔΙΚΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

ΔΙΑ ΤΟ
ΠΛΥΣΙΜΟ
ΜΕΤΑΞΩΤΗΝ,
ΦΑΝΕΛΛΗΝ,
ΛΕΠΤΗΝ
ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΚΤΛ.

ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗΣ & ΣΙΑ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,

Ένα τέλειο πα-πούτσι αναδεικνύει την τουαλέττα σας, θα το βρήτε χωρίς να δυσκολευθήτε στο νέο Κατάστημα

ΞΕΝΑΚΗ

ΚΑΤΩΘΕΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
"ΤΙΤΑΝΙΑ,"

ΜΙΧΑΗΛ Ζ. ΣΤΑΙΟΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΣΠΥΡΟΥ-ΜΗΛΙΟΥ 18
(ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ)

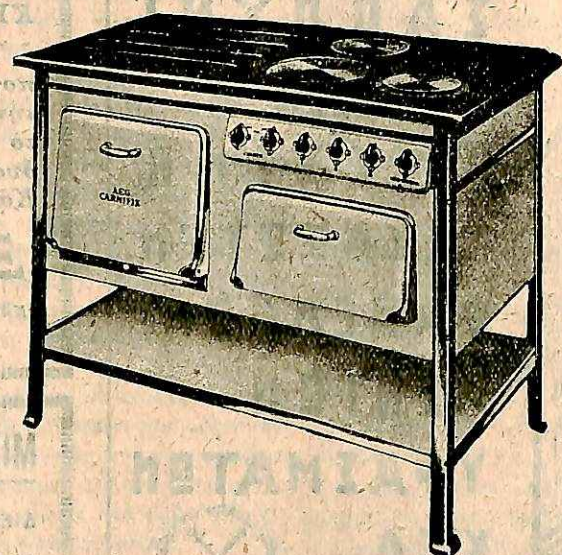
ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ "ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,"

ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΑΓΕΙΡΕΙΑ

AEG

“ΒΟΤΡΥΣ,”

ΚΟΝΙΑΚ

ΒΕΡΜΟΥΤ

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΡΑΤΗΡΙΑ

Ἀθηνᾶς 27 Τηλ. 22-207

Πλατ. Ἀγ. Γεωργίου Καρύτση—Τηλ. 20-161

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σταδίου 15 Ἀ'—Ἀθήναι

Τηλεφ. 21-711—21-712

“ΜΑΡΚΟ,”

Οἶνος ἐπιτραπέζιος (σαχαιὸς)

Λευκὸς—Ἐρυθρὸς—Ροζίνης

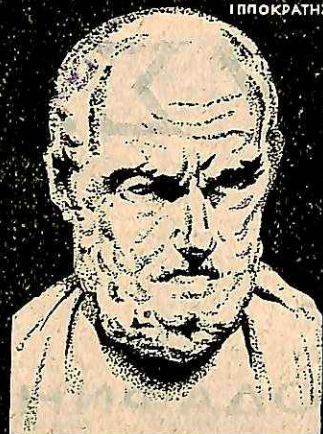
προεξέσεως Μαρκοπούλου (Μεσογείων)

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΤΣΗ—ΤΗΛ. 20-461

ΜΕΤΑΞΩΤΑ “ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,”

ΟΦΕΛΕΕΙΝ ΜΗ ΒΛΑΠΤΕΙΝ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

Ἐπὶ μίαν δευαετίαν
ἐπιυρᾶτεὶ σταθε-
ρῶς λόγῳ τῆς ἀ-
νεγνωρισμένης εὐ-
χαρίστου γεύσεως,
ἐπισημονιότητος
κ' λογιῆς τιμῆς.

ΟΔΟΝΤΟ-
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

Ravinos

ΜΗΝΥΤΟΡ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,

Τις Τσάντες σας, Ζώνες καὶ ὅλα τὰ
Εἶδη τοῦ Ταξιδίου εἰς ἀπαράμιλλον
τελειότητα μόνον στὸ γνωστὸ σας Κα-
τάστημα :

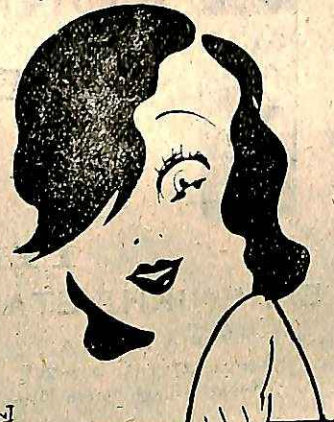
Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ & Μ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ

Ρόμβης 7 Ἀθήναι

Τηλ. 21-506

ΜΕΤΑΞΕΙΑ

Δ. Ηλιάδης κ. Σ.

Νέον Κατάστημα
ΕΡΜΟΥ 33

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΠΟΧΗ

Ὅ,τι ἀκριβῶς καὶ διαρκῶς λανσάρει
ἡ Παριζιάνικη

— HAUTE COUTURE —

παραλαμβάνεται πάντοτε πρῶτον
στὰ Καταστήματα

N. ΜΟΡΦΙΝΗ

καὶ

— K. ΠΑΞΙΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 34

Τηλέφωνον 20-555

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη « Ἀρσινόη Γρ. Παπαδοπούλου » ὁ βίος
καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἀθήναι 1934 ἔκδοσις Διεθν. Συν-
δέσμου Γυναικῶν. Στὸ τεῦχος αὐτὸ δημοσιεύονται
ὅλαι αἱ ἀγορεύσεις ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς
80 ἐτηρίδος τῆς διακεκριμένης Ἑλληνίδος συγγραφέως
εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ.

Ἡ Ἑλληνίς τοῦ Ἀρχαίου Κόσμου, ὑπὸ τῶν
Ad. Reinach, G. Leroux, I. Hatzfeld, A. Jarde,
A. Croiset, V. Chapot, P. Jonguet, Th. Reinach
G. Colin. Τεῦχος 2ον, μετάφρασις Σανθίπτης Π.
Μακκᾶ, Ἀθῆναι 1934. Κεφάλαια IV, V, VI, VII.

Μὲ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ δευτέρου τεύχους τοῦ βι-
βλίου συμπληροῦνται τὰ 13 κεφάλαια τὰ ὅποια ἀπο-
τελοῦνται ἀπὸ εἰδικὰς διαλέξεις τῶν σοφῶν Γάλλων
ἐπιστημόνων εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν
Ἀθηνῶν, ἐκτυπωθέντα γαλλιστὶ κατὰ τὸ 1914 τῇ ἐπι-
μελείᾳ τοῦ Ad. Reinach.

Χάρις εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς γνώσεις τῆς
Κας Μακκᾶ οἱ μὴ γνωρίζοντες τὴν Γαλλικὴν δύνανται
ν' ἀποκτήσουν μίαν γενικὴν ἰδέαν διὰ τὴν ἐξάπλωσιν
καὶ κυριαρχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν
Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν καὶ τὰς διάφορους φάσεις
τῆς δράσεως καὶ τῆς παρακμῆς αὐτοῦ.

Ὁλόκληρον τὸ ἔργον ἀπὸ 308 σελίδας τοῦ ὁποίου
τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς κάθε ἀνεπτυγμένην
Ἑλληνίδα τιμᾶται δρχ. 65.

Πολιτειακὴ Ἀγωγή ὑπὸ Ἀγνῆς Ρουσοπούλου-
Σουδίτου, καθηγητρίδος τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου.
Ἀθῆναι 1934. Ἐνα νέο βιβλίον γραμμένον ἀπὸ γυναῖκα
καὶ χρήσιμο γιὰ ὅλες τὰς γυναῖκες, ἐξεδόθη καὶ θὰ κυ-
κλοφορήσῃ κατ' αὐτάς. Μὲ ἐπιμελημένο τύπο καὶ ἐμφά-
νισι (Ἐκδοσις Χαραυγῆ) κάνει ἀμέσως καλὴν ἐντύπωσιν.
Ἀλλὰ τί εἶναι τὸ περιεχόμενό του; Τί εἶναι πολι-
τειακὴ ἀγωγή; Οἱ ἄνθρωποι ἀνατρέφονται καὶ ζοῦν
σήμερα ὅχι ὡς ἄτομα ἀπομονωμένα, ἀλλ' ὡς μέλη μιᾶς
ὀλότητος, ἐνὸς λαοῦ. Πρέπει νὰ ἔχουν συνείδησιν διὰ
τὴν ἀνήκον στὴν ὀλότητα αὐτὴ μαζὺ μὲ τὰ καθήκοντα
καὶ τὰ δικαιώματα ποὺ τοὺς ἐπιβάλλει τὸ γεγονός
αὐτό. Ἡ Πολιτειακὴ Ἀγωγή συμπεριλαμβάνεται σή-
μερα στὰ σχολικὰ προγράμματα τῆς μέσης παιδείας
καὶ στὰ δικὰ μας σχολεῖα. Πρὸ πολλοῦ εἶχεν εἰσαχθῇ
τὸ μάθημα αὐτὸ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Δύσεως, πρωτο-
στατούσης τῆς Ἑλβετίας.

Τὸ μάθημα αὐτὸ σκοπὸν ἔχει νὰ προετοιμάσῃ
τοὺς μέλλοντας πολίτας γιὰ τὴ θέσιν τοὺς στὴ κοινω-
νία καὶ τὸ κράτος. Αἱ γνώσεις γιὰ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ
κράτους, τὴν διοίκησίν του, τὸν δῆμο, τὴν κοινότητα
τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου στὴν ἰδιωτικὴ καὶ δημο-
σία ζωὴ, δὲν προσρίζονται μόνον γιὰ νὰ πλουτίσουν
τὸν πνευματικὸ κόσμον, ἀλλὰ χρησιμεύουν καὶ γιὰ τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἰσορροπίας ἀνάμεσα στὰ δύο ἀντίθετα
στοιχεῖα, ποὺ κυριαρχοῦν σήμερον στὴ ζωὴ μας : τὸ
ἄτομον καὶ ἡ ὁμάδα.

Τὸ νέο αὐτὸ βιβλίον ἀπευθύνεται ὁμως ἰδιαίτερα
καὶ στὶς γυναῖκες, γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὶς γνώσεις ποὺ
χρειάζονται, ὥστε νὰ παύσουν νὰ εἶναι μόνον ἄτομα
μέσα στὸ Κράτος καὶ νὰ γίνουν πολίτιδες. Ἡ γυ-
ναῖκα ἔχει στὸν τόπον μας πολὺ περιορισμένα ἀκόμα
πολιτικά δικαιώματα. Μ' ὅλα ταῦτα, χρειάζεται νὰ
μορφωθῇ πολιτικῶς καὶ αὕτη, γιὰτὶ ὅλα τὰ ζητήματα

τῆς πολιτείας τὴν ἐνδιαφέρουν ἔμμεσα ὡς μητέρα,
ὡς σύζυγον καὶ ὡς ἐπαγγελματίαν. Ἐκτὸς αὐτοῦ
ὁμως πρέπει νὰ προετοιμασθῇ, ὥστε ὅταν ποτὲ τῆς
ἀναγνωρισθῶν τὰ δικαιώματα ποὺ ζητεῖ, νὰ ἔχη
τὴν ἀπαιτούμενη πολιτικὴ μόρφωσιν, ποὺ ἓνα μέρος
τῶν ἀνδρῶν τὴν ἔχει ἀπὸ τὴν πράξιν καὶ τὴ συνή-
θειαν. Τὸ βιβλίον τῆς κ. Ἀγνῆς Ρουσοπούλου-Σου-
δίτου πρέπει ἐπομένως νὰ γίνῃ τὸ ἐγκόλιον κάθε
Ἑλληνίδος. Θὰ πωληθῇ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ
εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε. Σ. Ε. ἀντὶ 45 δρχ. ἡ ὅλη
ἔκδοσις καὶ 75 δρχ. σὲ χαρτὶ πολυτελείας.

ὑπὸ τῆς κ. Γουλίας Ν. Καρόλου ἐξεδόθη
ὥραϊο καὶ πολυτελὲς βιβλίον «Ὀλγα, ἡ Βασίλισσα
τῶν Ἑλλήνων». Ὁ τόμος αὐτός, ποὺ ἔχει ὥραια-
τὴν ἐμφάνισιν περιγράφει τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν
τῆς ἀειμνήστου βασίλισσης Ὀλγας. Ἡ συγγραφεὺς
ποὺ ἔζησε κοντὰ στὴ βασίλισσα καὶ εἰργάσθη μαζὺ
τῆς ὡς γραμματεὺς τῆς, γράφει μὲ λόγια ἀγάτης καὶ
ἀφοσιώσεως γιὰ τὴ μεγάλη Χριστιανικὴ Βασίλισσα,
τῆς ὁποίας τὸ βασιλικὸ στέμμα ἦταν μικροτέρας
ἀξίας καὶ λάμπους ἀπὸ τὸ στέμμα τῆς φιλανθρω-
πίας καὶ τῶν χριστιανικῶν καὶ ἄλλων μεγάλων ἀρε-
τῶν τῆς, ποὺ τὴν κοσμοῦσαν ὡς σύζυγον, μητέρα
καὶ Βασίλισσαν.

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ ΤΟΥ Κ. Α. ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Ο Όσκαρ Ουάιλντ χαρακτηριστικά λέει για τις άποτυχιμένες δραματοποιήσεις και βιογραφίες ιστορικών προσώπων, ότι, φθηνές εκδόσεις μεγάλων βιβλίων είναι ευχάριστο πράγμα, φθηνές όμως εκδόσεις μεγάλων ανδρών είναι τέλεια συχαμερές. Το δυσκολότερο θέμα της δραματοποιήσεως ιστορικών προσώπων απέτυχε και στα χέρια τεχνιτών μεγάλης πείρας. Μεγαλοφυείς δε συγγραφείς που τα χειρίστηκαν έπιτυχώς, παρέβλεψαν «πονη-Η μεγάλη καλλιτέχνης της Ελληνικής Σκηνης» τις ιστορικές πληροφορίες, για να μπορέσουν να φέρουν τη δραματοποίησί τους σε πλαστική και ζωντανή δημιουργία. Ο κ. Λιδωρίκης στο νέο έργο του «Βύρων» προσπάθησε να δώσει ιστορικώς εξηκριβωμένη όλη τη πολυτάραχη ζωή του λόρδου Μπάϊρον, σάν ή ιστορική ακρίβεια να είναι το απαραίτητο και ουσιαστικότερο στοιχείο του ιστορικού δράματος. Όμως και στη προσπάθειά του αυτή ο κ. Λιδωρίκης απέτυχε έλησμόνησε πρό παντός, ότι ο Βύρων ήταν ευφύεστατος άνθρωπος. Σε ποιά στιγμή, ή σε ποιά από τις πολυάριθμες σκηνές του, νομίζει ότι απέδωσε τον άνθρωπο που έγραψε τους «Αγγλους Βάρδους και Σκώτους δημοσιογράφους», που διεφάνη ή καυστική σάτιρα του Βύρωνος και ο κύνισμός του, με τον όποιον, όπως έλεγε ο Σέλλεϋ, «έκρυβε τη κτηνωδία του». Το ότι ο κ. Λιδωρίκης καταπιάστηκε με τόσο δύσκολο θέμα, δείχνει έν μέρει τα μεγάλα του νεανικά όνειρα, και δικαιολογείται. Η περυσινή του έπιτυχία στη «Μεγάλη Στιγμή» απέδειξε ότι έχει ταλέντο, και έτσι μια άποτυχία ενός μη ώριμου ακόμα συγγραφέως δεν έχει μεγάλη σημασία. Έχει όμως σημασία μεγάλη ή άποτυχία της έπιτροπής του Έθνικού Θεάτρου στην έκλογή του «Βύρωνος», γιατί ή έπιτροπή αυτή υποτίθεται ότι είναι ώριμη να αντίληφθεί, ότι και οι άδαστεροι ακόμα των θεατών άντελήφθησαν, και δεν έπρεπε να εκλεγεί το έργο αυτό που έμείωσε το γόητρο του Έθνικού Θεάτρου, και εξημίωσε ένα νέο συγγραφέα.

Η Σκηνοθετική εργασία που έγινε για το άνε-

βασμα του έργου ήταν από τις εκλεκτότερες. Ο κ. Κλώνης εργάστηκε έμπνευσμένα, και ο κ. Φωκας, ο άνθρωπος που έφερε το γούστο στην Έλληνική Σκηνή, και που κατόρθωσε να κάνει το κοινό ν' αρχίσει να νοιώθει τη σπουδαιότητα σημασία του σκηνηκού κυστουμιού, βρήκε και πάλι την ευκαιρία να δείξει τις ικανότητές του.

Όσο για τους ήθοποιούς, θεωρώ περιττό να τονίσω, ότι ή Σαπφώ Αλκαίου έπέτυχε σ' ένα μικρό εύκολο ρόλο, άν και δεν ήταν κατάλληλος γι' αυτήν και αρχίζω από τη δεσποινίδα Έλένη Παπαδάκη, ή οποία υπεδύθη δημιουργικά τη λαίδη Μπάϊρον, τη γυναίκα για την οποία ο Βύρων έλεγε ειρηνευόμενος τη ψυχρή έντιμότητα και τυπικότητά της, ότι «ήταν τόσο τελεία, ώστε ο φύλαξ Άγγελός της την έγκατέλειπε». Τόν τύπο αυτό ή δ. Παπαδάκη τόν απέδωσε κατά τρόπον που απέδειξε, ότι δικαίον είναι το Έθνικό Θεάτρο να φροντίζει να της αναθέτει τους κατάλληλους γι' αυτή ρόλους, και να της δίνει συχνότερα την ευκαιρία να εξελίσει το ταλέντο της. Όλοι γενικώς οι ήθοποιοί, τόσο πολυπληθείς, ώστε ο χώρος να μη έπαρκει να ασχοληθούμε λεπτομερέστερα, κατέβαλαν κάθε δυνατή προσπάθεια για την έπιτυχία του έργου, το όποιον όμως ούτε καν ως θέαμα μπόρεσε να σταθεί.

ΘΕΑΤΡΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΤΟΒΑΡΙΤΣ ΚΑΙ ΕΡΩΣ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Πιστή ή κ. Κοτοπούλη στη προτίμησί της να μάς γνωρίσει τα νέα έργα της γαλλικής θεατρικής παραγωγής, ανέβασε τελευταία τον «Έρωτα χωρίς λόγια» του βουλευβαρδιέρου συγγραφέως Ροβέρτου Σπιτσέρ. Τα έργα όμως του είδους αυτού όταν άτυχίσουν μεταφραστικώς, και άπογυμνωθούν από τη λεπτότητα και τη χάρι της γαλλικής έκφράσεως και των πικάντικων λογοπαγνίων, μένουν χωρίς ενδιαφέρον. Γι' αυτό το «Έρωτ χωρίς λόγια» διασκεδάσει αρκετά τους Παρισινούς στο θέατρο «Mathurins», δεν κατόρθωσε όμως να διασκεδάση και τους Αθηναίους. Το μόνο ενδιαφέρον που βρήκαμε, ήταν ότι παρακολούθησαμε την εξέλιξη του κ. Μυράτ υίου και της δ. Χατζηπαναγιώτου, και ότι μάς δόθηκε ευκαιρία να θαυμάσουμε την κ. Μαρίκα Κοτοπούλη που κατωρθώνει με το περίφημο παίξιμό της, να μάς κάνει να ξεχνάμε την άτυχη έκλογή της στα έργα που άνεβάζει το τελευταίο αυτό καιρό.

Πολύ άνωτερο το προηγηθέν έργο «Τόβαριτς» του Ζακ Ντεβάλ, είχε το πλεονέκτημα να μάς γνωρίσει ένα χαριτωμένο έργο του γαλλικού ρεπερτορίου, και ν' αποδείξει ότι το κοινό εξακολουθεί ακόμα να ενδιαφέρεται για τις άπίθανες περιπέτειες των Ρώσ-

σων έμυγκρέ. Παρ' όλη την άνομοιογένεια που έχει το έργο αυτό, ο Ντεβάλ, πνευματώδης παρατηρητής των συγχρόνων ήθων, ξέρει να συγκρατεί το κοινό με τη λεπτότητα του πνεύματός του, με τη σχετικώς καλή τεχνική συγκρότησι του έργου του, και με τον εύχαρη ρυθμό που χαρακτηρίζει τα έλαφρά γαλλικά έργα. Στο Παρίσι το έργο αυτό θριαμβεύει με τον Lefaur και τη Popesco, για την οποία άλλωστε και γράφθηκε το Τόβαριτς. Και στο «Κοτοπούλειο» έπίσης το έργο αυτό στάθηκε συνολικά και λεπτομερικά σε ικανοποιητικό επίπεδο άποδόσεως. Η κ. Κοτοπούλη σε μια από τις έπιτυχίες της. Η κ. Ήσαϊα έπαιξε με φυσικότητα, και θά ήταν καλλίτερη άν δεν είχε ξεχάσει ότι υπεδύθη μητέρα μεγάλων παιδιών. Άνετα και καλά έπαιξε έπίσης ή κ. Βιτώρη. Ο κ. Μυράτ και ή δ. Χατζηπαναγιώτου γεμάτοι νεύατα και χάρι. Ο κ. Παπας μάς έκανε να ξεχάσουμε την άτυχη περιπέτειά του στο γέρο - Ρεμαντίλ. Ο κ. Τσαγανέας πολύ χαρακτηριστικός ως άντιπρόσωπος των Σοβιέτ, και οι κ. Γαβρηλίδης και Λογοθετίδης ήθοποιοί άξίας και πείρας έπαισίσωσαν το σύνολο.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

(Η συνεργάτις μας κ. Κατερίνα Κακούρη μάς απέστειλε τη κάτωθι έπιστολή την όποιαν και δημοσιεύουμε).

Προς τη Διεύθυνσι της «Ελληνίδος».

Η κ. Παδελοπούλου την όποιαν δεν έχω την ευχαρίστησι να γνωρίσω, μου έκανε την τιμή να ασχοληθεί στο φύλλο σας του Μαρτίου, με κάποιον άρθρο μου για το «Θέατρο του παιδιού στην Ελλάδα δημοσιευμένο τον Ιανουάριο του 1934. Μολονότι διάβασα πολύ προσεκτικά το σημείωμά της, δεν κατόρθωσα ως τόσο να βρω τα σημεία στα όποια διαφωνώμε. Έγραφα τον Ιανουάριο για τη σχετική εργασία που γίνεται στα Εθνοπαϊκά Κράτη για το θέατρο του παιδιού, και άνέφερα ότι στην Ελλάδα για πρώτη φορά ιδρύθη περίου από τη κ. Μεταξά παιδικό θέατρο, με το σκοπό να χαρίσει στα μικρά Έλληνόπουλα το κατάλληλο για την ήλικία τους θέαμα». Έννοούσα μ' αυτό τη πρώτη συστηματική και αξιόλογη προσπάθεια που έγινε, παραβλέποντας τις προηγούμενες άλλες, που δεν είχαν καμιά συνέχεια, και που δεν έστεκαν καλλιτεχνικά, παρ' όλη ίσως τη παιδαγωγική τους πρόθεση. Δεν άμφισβητώ κατά συνέπεια ότι και άλλοι από το κύκλο των διανοουμένων μας κυρίων και κυριών ενδιαφέρθηκαν για το ζήτημα αυτό, και ο καθένας άπ' αυτούς έγραψε και έιπε τη γνώμη του για την ώφελιμότητα του παιδικού θεάτρου. Το ζήτημα άλλωστε αυτό από πολλών ετών συζητείται στα περισσότερα Εθνοπαϊκά κράτη. Έπίσης δεν άμφιβάλλω

για τις ευγενικές προσπάθειες της κ. Ζούζουλα, το ουσιαδές όμως, και το μόνο που πρέπει και που είναι φυσικό να μάς ενδιαφέρει, είναι αυτό που δημιουργήθηκε, αυτό που γίνηκε, και που μπορούμε σήμερα να το κρίνουμε καλό ή κακό, όχι οι σκέψεις και τα σχέδια που τόσο πολύ μάλιστα απέχουν από τη πραγματικότητα. Ο σκοπός άλλωστε μιας κριτικής στήλης όπως ή δική μας είναι να παρακολουθεί και να έλέγχει τα έργα εκείνα, που πρό πολλού πέρασαν το στάδιο της σκέψεως των σχεδίων, και των άναφορών. Οι κολές σκέψεις είναι ευχάριστο βέβαια να διατυπώνονται, προκειμένου μάλιστα για τόσο ώφέλιμα έργα, αλλά δυστυχώς, μόνες αυτές δεν άρκούν. Πρέπει να ακολουθήσει ή πραγματοποίησι τους, και τότε μονάχα θά μπορούσαμε να εκτιμήσουμε τόσον αυτές, όσο και τον τρόπο με τον όποιον πήραν σάρκα και όστά. Τα ζητήματα άλλωστε αυτά πρέπει να στέκονται πολύ πιο ψηλά, και να μη μάς ενδιαφέρει ποίος πρωτοσκέφθηκε, ποίος πρωτόγραψε, και ποίος πρωτοδημιούργησε ακόμα. Μακρυνά από προσωπικές φιλοδοξίες και άσκοπες άμφισβητήσεις πρωτεριαιότητας (διά επίπεδο της σκέψεως μάλιστα), πρέπει όλοι όσοι πραγματικά ενδιαφέρονται για το ζήτημα αυτό, να εργασθούν και να φροντίσουν να λάβει τη τελειότερη δυνατή μορφή του. Αυτός είναι ο λόγος για τον όποιον δεν βρίσκω σε τί διαφωνώ με την κ. Παδελοπούλου.

Όσο για τα κέρδη των παιδικών παραστάσεων που τίθενται σε τελευταία μοίρα σε προσπάθειες ιδεολογικές ή εύσυνείδητες σάν αυτή που άνέφερα, ή κ. Παδελοπούλου δεν θά έχει παρά να πληροφορηθεί το οικονομικό αποτέλεσμα που είχαν οι παραστάσεις της «Βιολαντώ», όργανομένες μάλιστα από το Λύκειο των Έλληνίδων, που είναι γνωστό με πόση λεπτομέρεια φροντίζει για τα ζητήματα αυτά. Έξ άλλου δεν έπρεπε ποτέ μια γυναίκα έργασία, που έξυπνηρεται ένα ιδεολογικό σκοπό μεγάλης εθνικής σημασίας, να κτυπηθεί στο πιο πεζό επίπεδο, το χρηματικό, πράγμα που θά αποτελέσει μια κακή αρχή και για άλλες παρόμοιες γυναικείες προσπάθειες, καμιά φορά μάλιστα και φιλάνθρωπες!

Το μόνο που ή κ. Παδελοπούλου δεν μάς βρίσκει συμφώνους, είναι οι κατευθύνσεις που πέρνουν οι σκέψεις και οι φροντίδες της κ. Ζούζουλα, διά τη δημιουργία κρατικού παιδικού θεάτρου. Κατά τη γνώμη μας, μέχρι της ώρας τουλάχιστον, υπάρχουν τόσες άλλες ουσιαστικότερες ανάγκες για την πλειονότητα των παιδιών, ώστε ή ίδρυσις μιας κρατικής παιδικής σκηνης να είναι μια υπερβολική πολυτέλεια για τον τόπο μας. Άλλά το ζήτημα αυτό θά με άπασχολήσει σε ιδιαίτερο άρθρο μου.

Μετά πολλής τιμής
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ζ. ΚΑΚΟΥΡΗ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ «ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ»

Ψηφίσματα τοῦ Διεθν. Συνεδρίου τῶν Διαγ. Νοσοκόμων

Παρά τῆς Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων κυρίας Μαργ. Χρυσάκη μᾶς ἐστάλησαν τὰ Ψηφίσματα, τὰ Πορίσματα καὶ αἱ Συστάσεις τοῦ Διεθνούς Συνεδρίου τῶν Διπλωματούχων Νοσοκόμων, ποὺ ἔγινε εἰς Παρισίους καὶ Βρυξέλλας τὴν 15—20 Ἰουλίου 1933 καὶ τὰ ὁποῖα δημοσιεύομεν εὐχαρίστως :

Κρατικὴ ἐποπτεία. 1) Τὸ διεθνὲς Συνέδριον τῶν Νοσοκόμων ἐπιδοκιμάζει τὸ μέτρον τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀδείας, πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς Νοσοκόμου, καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου εἰς ὅλα τὰ Κράτη. Καὶ ὅπου ὁ νόμος ὑφίσταται, ἀδελφὴ κατέχουσα δημοσίαν θέσιν ὠφελεῖται ἔτι αἰετῶς.

Χρητικὸς ἐλεγχὸς Νοσοκομείων καὶ Σχολῶν Ἑκπαιδεύσεως. 1) Εἰς τὰ Κράτη ὅπου τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Νοσοκόμων, διὰ τῶν μεγάλων ἐνεργειῶν του, ἐξησφάλισε νόμον ἀδείας, καθὼς καὶ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν Νοσοκομείων καὶ Ἑκπαιδευτικῶν Σχολῶν, ἐπέφερεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν πρόοδον τῶν Σχολῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν καλλιτέραν περιθάλψιν τῶν ἀσθενῶν, ἐπιδοκιμάζεται δὲ κατ' ἀρχὴν ὁ ἔλεγχος.

Νομικαὶ ἀπόψεις τῆς ἐπαγγελματικῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀδελφῆς. 1) Νὰ καθορισθῶσιν αἱ εὐθύναι τῆς ἀδελφῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν της μετὸν ἱατρόν.

1) Ὅτι σειρά μαθημάτων ἐπὶ τῆς νομικῆς ἀπόψεως τῆς ἐπαγγελματικῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀδελφῆς, πρέπει νὰ διδάσκωνται ὅχι μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκπαιδεύσεώς της, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς της, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπευθύνου ἐργασίας.

2) Τὴν νομικὴν εὐθύνην τῆς ἀδελφῆς νὰ κανονίξῃ, ὅχι νόμος, ἀλλὰ εἰδικὴ Ἱατροδικαστικὴ νομοθεσία.

Ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν νοσηλείαν. 1) Τὸ Διεθνὲς Συνέδριον ἀναγνωρίζον τὴν σπουδαιότητα τῆς δημοσιότητος πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ, τὶ εἶναι νοσηλεία καὶ νοσηλευτικὴ ἐκπαίδευσις, συνιστᾷ ὅπως αὕτη προαχθῇ καὶ ἐνισχυθῇ εἰς ἐκάστην χώραν.

2) Ὅπως ὅλοι οἱ Ἑθνικοὶ Σύνδεσμοι Νοσοκόμων διοργανώσουν προπαγάνδαν, ὥστε νὰ διαφωτίσουν τὸ κοινόν, ἐπίσης δὲ ὅπως πείσουν καὶ τοὺς ἱατροὺς, ὅτι εἰς βαρέως ἀσθενεῖς νὰ προσλαμβάνωνται μόνον διπλωματοῦχοι ἀδελφαὶ καὶ Κρατικῶν ἀνεγνωρισμένων Σχολῶν.

Ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι. Τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον ἀπηρτίσθηεν αἰτησὶν πρὸς τὸ Διεθνὲς γραφεῖον ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅπως ἐκπονήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ πλήρη ἔκθεσιν τῶν ὅρων τῆς ἐργασίας καὶ ἀποδογῶν τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς Ἐταιρεῖας, ὡς Ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν.

Τὸ Διεθνὲς γραφεῖον ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἀπήντησεν ἀμέσως καταφατικῶς.

Ἰδιωτικὴ νοσηλεία. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς κατ' οἶκον νοσηλείας τοῦ Διεθνούς Συμβουλίου Νοσοκόμων, παρακαλεῖται ὅπως μελετήσῃ τὰς ὥρας τῆς νοσηλείας καὶ ἐνισχύσῃ τὰ διάφορα Κράτη, ὅπως συντάξωσι κανονισμοὺς ἐφαρμοσίμους ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Γενικαὶ Σχολαὶ Νοσοκόμων. 1) Ὅλαι αἱ ἐκπαιδευτικαὶ Σχολαὶ Νοσοκόμων νὰ ἐμπερικλείουν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικόν των πρόγραμμα τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς Φρενικῆς νοσηλείας καὶ ὑγιεινῆς.

2) Ἡ διδασκαλία τῆς φρενικῆς ὑγιεινῆς νὰ ἀρχίζῃ κατὰ τὴν προπαιδευτικὴν περιόδον καὶ νὰ συμπεριλαμβάνεται σὺν τῷ χρόνῳ μετὰ τὰ μαθήματα τῆς πρακτικῆς νοσηλείας, βιολογίας καὶ κοινωνιολογίας.

3) Ἀμα τῇ ὁργανώσει ψυχιατρειῶν μετ' ὑπεύθυνον ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα καὶ παροχὴν εὐκολιῶν πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν παραμονὴν τῶν ἀδελφῶν, συνιστῶμεν καὶ ἐπιδιώκομεν ὅπως τὰ Νοσοκομεῖα τὰ ἔχοντα Σχολὰς Νοσοκόμων, συνεργασθῶσι μετὰ τὴν ψυχιατρείαν, ὥστε ἡ μαθήτρια Νοσοκόμος νὰ λάβῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰς τὴν Νοσηλείαν τῶν Ψυχοφρενικῶν ἀσθενειῶν.

Ψυχιατρεία. Ὅπως ἡ διεύθυνσις, αἱ ἐποπτεῖαι, αἱ ἐπιθεωρήσεις, καὶ κάθε θέσις διδασκούσης προϊσταμένης, δίδονται εἰς διπλωματούχους ἀδελφάς, αἱ ὁποῖαι εἰδικῶς ἐξεπαιδεύθησαν εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον καὶ κατέχουν τὰ προσόντα τῆς διδασκαλίας.

Πορίσματα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς νοσηλείας. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐμελέτησε τὰς ἐκτεθεισὰς ιδέας καὶ σκέψεις τῶν διαφόρων μελῶν τοῦ Διεθνούς Συνέδρου τῶν Νοσοκόμων, ἀφ' ἑνὸς μὲν περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Νοσοκομείου, ἀφ' ἑτέρου δὲ περὶ τῶν ἀρχῶν ποῦ πρέπει νὰ διέπουν τὴν ἐργασίαν τοῦ Νοσοκομείου, ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν της διὰ τὰ πορίσματα, τὰ ὁποῖα ἐξήγαγε καὶ εἶναι πεπεισμένη ὅτι ἡ νοσηλεία ὡς ἐπιστήμη θὰ τύχῃ μεγάλης ὑποστήριξεως ὑπὸ τοῦ σώματος τῶν Διπλωματούχων Ἀδελφῶν, προσαρμόζοντος τὰ πορίσματα εἰς πρακτικὴν μεθοδικότητα.

Διότι ἐφαρμοζόμενα ἐπιμελῶς θὰ ρυθμίσουν τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Νοσοκομείου, ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα καὶ τὰς βάσεις αὐτοῦ. Δηλαδὴ σκοπὸν καὶ μέθοδον.

1) Ὁ ἀσθενὴς εἶναι τὸ Κέντρον περὶ τοῦ ὁποίου κάθε ἐργασία τοῦ Νοσοκομείου πρέπει νὰ ρυθμίζεται.

2) Πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὅχι μόνον τὸ πάσχον σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλὰ ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ.

3) Ἡ πρόληψις τῶν ἀσθενειῶν πρέπει νὰ τονίζεται τὸσον ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου, ὅσον καὶ ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν.

4) Τὸ Νοσοκομεῖον εἶναι Κέντρον ὑγείας διὰ τὸ ἄτομον, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

5) Ἡ ταχύτερα ἀνάρρωσις τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὑγείας αὐτοῦ πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶτιστον μέλημα ἐκάστου Νοσοκομείου.

6) Ἡ ὁργάνωσις, ἡ διέθυνσις καὶ ἡ διαχείρισις ἐνὸς Νοσοκομείου πρέπει νὰ διέπεται μᾶλλον ὑπὸ ἀνθρωπιστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ πνεύματος, παρὰ δικτατορίας. Ἐκαστον Τμήμα τοῦ Νοσοκομείου πρέπει νὰ προσφέρῃ τὴν καλλιτέραν συνεργασίαν, καὶ νὰ ἀναγνωρίζῃ καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἐργασίαν καὶ τῶν ἄλλων Τμημάτων, διότι ὅλα ὁμοῦ συμβαλλόμενα ἀποτελοῦν τὴν ἐπιχείρησιν.

7) Τὸ νοσηλευτικὸν προσωπικὸν πρέπει νὰ ἀναγνωρίζεται ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Νοσοκομείου ὡς Ἐπιστημονικὸν Σῶμα, καὶ νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς παρόμοιον καταστατικὸν μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐπιστήμονας.

Ἡ ἐργασία τῆς Ἀδελφῆς, ἡ ἐργασία τοῦ ἱατροῦ, τῆς ἐπισκεπτρίας ἀδελφῆς κλπ. εἶναι συμπληρωματικὴ ἐπειδὴ ὁ ἀσθενὴς χρειάζεται τὰς ὑπηρεσίας ὅλων τῶν ἀνωτέρω διὰ τὴν θεραπείαν του.

8) Νὰ ἐπιδιώκεται διὰ παντὸς μέσου ἡ καλὴ ἐμφάνισις τῆς ἀδελφῆς εἴτε εἰς τὰς διαφόρους Κλινικάς εἴτε εἰς τὴν Δημοσίαν ὑγιεινὴν κλπ.

9) Καίτοι ἡ ἀδελφὴ δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ἀσθενειῶν, εὐθύνεται ὅμως εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ καὶ νὰ ἐκθέτῃ πιστῶς καὶ λεπτομερῶς εἰς τὸν ἱατρόν ὅλα τὰ συμπτώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων στήριζεται ἡ διάγνωσις.

Ἡ ἀδελφὴ πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ὅχι μόνον τὰ φυσικὰ συμπτώματα τοῦ ἀσθενοῦς ἀλλὰ νὰ παρατηρῇ τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ.

Ἐπίσης νὰ διακρίνῃ τὴν κοινωνικὴν καὶ ὑγιεινὴν τοῦ ἀσθενοῦς κατάστασιν ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία αὐτοῦ. Ἡ ἀδελφὴ εἶναι ὑπεύθυνος εἰς τὸ νὰ πληροφορῇ τὸν ἱατρόν διὰ κάθε τι τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι θὰ τοῦ εἶναι χρήσιμον.

10) Ἡ ἀδελφὴ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ θεραπευτικὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζει. Πρέπει νὰ εἶναι βεβαία ὅτι ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται εἶναι ἐπιστημονικὴ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπλότης μεθόδων καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐμπιστοσύνη.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Στὶς χορδὲς τῆς ψυχῆς μας πρέπει νὰ δώσωμε κατ' ἡμέραν λίγη ἀνάπαυσι, γὰρ νὰ τίς ξανακουρδίσωμεν, ὥστε νὰ διατηρήσουν τὸ σωστὸ ἦχο. Τὸ ἐπιτυχάνομεν καλύτερα σὴ μοναξιά, ἀλλὰ σὲ ἡσυχῆς ὥρες ἔξω στὴ φύσιν.

Τρία μόνο γεγονότα ὑπάρχουν γιὰ τὸν ἄνθρωπον : ἡ γέννησί του, ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. Γιὰ τὴ γέννησί του δὲν ἔχει συναίσθησι, μελετώντας ὅμως τὸ θάνατο, ξεχνᾷ νὰ ζήσῃ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΑΜΠΕΡΝΤΩΝ

Ἀπὸ τὸ Aberdeen τῆς Σκωτίας μᾶς ἦρθε τὸν περασμένο μῆνα ἡ εἰδησιὴ τοῦ ξαφνικοῦ θανάτου τοῦ Λόρδου Ἀμπερντὴν σὲ ἡλικίαν 87 χρόνων.

Ὁ Ἰωάννης Καμπὲλ Γκόρτον, πρῶτος Μαρκήσιος τοῦ Ἀμπερντὴν καὶ Τεμαῖρ καὶ Κόμης τοῦ Χάδδο ἦταν ἄνθρωπος μετ' ἐξαιρετικὸν παρουσιαστικὸν καὶ μεγάλῃ προσωπικῇ χάρι. Ἀπὸ τὸ 1881 ἄρχισε ἡ δημοσία του ζωὴ ποὺ διήρκεσε ὡς τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη προσεχώρησε στὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων, προσωπικὸς φίλος τοῦ Γκλάδστον καὶ στὴν Γκλαδστονικὴν ἰδεολογίαν ἔμεινε πιστὸς ὡς σήμερα, ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους ἀριστοκράτες φιλελευθέρους τῆς Ἀγγλίας. Δύο φορές διωρίστηκε ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἰρλανδίας καὶ τὴ δευτέρα φορὰ (1905) εἰσηγήθη στὴν Κυβέρνησιν τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου περὶ Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἰρλανδίας (Home Rule). Τὸ 1893 διωρίστηκε Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ Καναδά ὅπου ἔμεινε ἐπὶ 5 χρόνια. Καὶ στὸν Καναδὰ ἡ δρᾶσις του ἦταν εὐεργετικὴ καὶ ἀπὸ πολιτικὴ καὶ ἀπὸ κοινωνικὴ ἀποψιν.

Ἀπὸ τὸ 1877 εἶχε παντρευθῇ τὴν Λαίδην Ἰσμελ Μαρκιόρμπανκς καὶ ὁ γάμος αὐτὸς ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐτυχέστερους ποὺ διήρκεσε ἐπὶ 57 χρόνια χωρὶς κανένα νέφος. Ἡ Λαίδη Ἀμπερντὴν ὅχι μόνον ἐβοήθησε τὸν ἄνδρα της στὸ μακρὺ του πολιτικὸ στάδιο καὶ στὶς ὑπεύθυνες θέσεις στὴν Ἰρλανδίαν καὶ στὸν Καναδὰ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδίᾳ, μετὰ τὴν ἐνεργητικότητά της, τὴν μόρφωσίν της καὶ τὴν κοινωνικὴν δρᾶσιν ἔγινε γόνιμος μία διεθνὴς φρυσιογνωμία στὴν γυναικίαν κίνησιν καὶ ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Διεθνούς Συμβουλίου Γυναικῶν. Στὸν Καναδὰ ἴδρυσεν τὴν Βικτωριανὴν Σχολὴν τῶν Νοσοκόμων ποὺ εἶνε σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἱδρύματα, καὶ στὴν Ἰρλανδίαν ἔγινε τόσο ἀγαπητὴ ὥστε νὰ τὴν ἐκτιμῶν καὶ οἱ φίλαγγλοι καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι. Ὅταν τὸ 1927 τὸ ζεῦγος Aberdeen ἐώρασε τοὺς χρυσοὺς γάμους ἐδημοσίευσαν ἕνα βιβλίον ποὺ ὠνόμασαν μετὰ τὴ Σκωτσέζικη διάλεκτο "We Twa", (ἡμεῖς οἱ δύο) καὶ ὅπου διηγοῦνται τὴν κοινὴ ζωὴ τους γεμάτη ἀγάπην, ἀφοσιώσιν γιὰ τὸ κοινὸ καλόν.

Τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Γυναικῶν ἀντιπροσωπεύτηκε στὴν κηδείαν τοῦ Λόρδου Ἀμπερντὴν ἀπὸ τὴν Γραμματέα του Δ^{δα} Κρίστιν καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ Ἑθνικὰ Συμβούλια τοῦ κόσμου ἐπέμφθησαν μαζὺ μετὰ τὴν ἀγαπητὴν τους Πρόεδρον τὸν φιλελευθέρου αὐτὸν ἀριστοκράτη.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι κάποια Μυστικὴ Δικαιοσύνη ἔθεσε ἔτσι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ πράγματα, ὥστε ὅπου συναντᾶται ἔγκλημα, νὰ ἐπικολουθεῖ καὶ ἡ τιμωρία. Τὸ κακὸ μονάχα εἶνε τοῦτο : ὅτι εἶνε τόσο βραδυκίνητη, ὥστε ἄλλος, ἐντελῶς νὰ κάνει ἕνα ἔγκλημα, καὶ ἄλλος νὰ δέχεται μετὰ τὴν τιμωρίαν.

ΝΑΠΟΛ. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

Μιά μικρὴ ἀχτίδα ἐλπίδας ἔχει πολλάκις τόση φωτιστικὴ δύναμις ποὺ νὰ σοῦ φαίνονται ὅλα σ' ἕνα ἀλλοιώτικο φῶς.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 25ης Μαρτίου ἀπένειμε δίπλωμα τιμῆς εἰς τὴν διακεκριμένην λογογράφον κ. Ἀρσινόην Παπαδοπούλου. Σπανίως ἡ ἀναγνώρισις ἑνὸς ὠραίου ἔργου καὶ μιᾶς ὠραίας ἐλληνικῆς ζωῆς ὑπῆρξε τόσον δικαιολογημένη. Ἡ «Ἑλληνίς» συγχάριρει θερμότατα τὴν γεγραμμένην λογοτέχνηδα γιὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ στεφάνωμα τοῦ ἔργου της.

Ἐπίσης ἀπένειμεν ἡ Ἀκαδημία ἔπαινον εἰς τὸ ἔργον τῆς αἰοδιήμου Σωτηρίας Ἀλιμπέρτη «Αἱ Ἡρωίδες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως».

Τὸ Ε. Σ. Ε. ἐπέστειλε θερμοτάτην συλλυπητήριον ἐπιστολήν πρὸς τὸ Ἔθν. Συμβούλιον τῶν γυναικῶν τῆς Ὀλλανδίας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς βασιλίσσης Έμμας.

Ἡ Ἐταιρεία Προστασίας τῶν Ζώων προκηρύσσει διαγωνισμόν ποῦ θὰ διεξαχθῇ μετὰ τῶν σκιτσογράφων. Θὰ βραβευθοῦν μὲ βραβεῖα ἐν ὄλῳ 2000 δρ. τὰ καλύτερα σκίτσα ποῦ θὰ ἔχουν ὡς θέματα τὴν ἀφοσίωσιν ὠρισμένων ζώων πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὴν ὑπηρεσίαν ποῦ μᾶς προσφέρουν τὰ ζῶα, τὴν σκληρότητα ποῦ δείχνουν οἱ ἄνθρωποι πρὸς αὐτά, ἢ τὴν συμπάθεια ποῦ πρέπει νὰ τρέφωμεν πρὸς τὰ πλάσματα αὐτὰ τῆς φύσεως. Πληροφορίες περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ μποροῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβουν ὁδὸς Ἀκαδημίας 10.

Εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Οὐγγαρίδων Γυναικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξητεῖτο ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων εἰς τὸν ἐορτασμὸν τῆς 75^{ης} τῶν γενεθλίων τῆς ἀντιπροέδρου κ. Augusta Rosenberg καὶ τῆς 30ετηριδος τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὁποίου εἶναι ἀπ' ἀρχῆς ἀντιπρόεδρος, τὸ Ε.Σ.Ε. ἀπέστειλε διὰ τὸ λεύκωμα τὸ ὁποῖον αἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ συνάδελφοί της εἶχον τὴν ὥραιάν ἰδέαν νὰ τῆς προσφέρουν μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἀπανταχοῦ συναδέλφων τῶν Ἐθνικῶν Συμβουλίων, ἕναν θερμὸν χαιρετισμὸν ἐπὶ ὥραιον χάριτον μὲ ὑπογραφὰς Κυριότην τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ μὲ καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τῆς Νίκης τοῦ Παιωνίου καὶ τὴν εὐχὴν «Εἴθε ἡ Νίκη τὴν ὁποίαν τὸ ἄγαλμα αὐτὸ συμβολίζει, νὰ στέφῃ πάντοτε τὰς προσπάθειάς καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ γυναικείου κόσμου.

Р. Г.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων **Ι. Μπαρτελεμύ**, διαπρεπὴς συνταγματολόγος καὶ μέλος τοῦ γαλλικοῦ ἱστοιούτου ἔγραψεν ἐσχάτως περισπούδαστον μελέτην «**Ἡ Ἀναμόρφωσις τοῦ Κράτους**» ποῦ δημοσιεύθηκε εἰς τὰς πλέον ἐγκρίτους γαλλικὰς ἐπιθεωρήσεις. Κατὰ τὸν συγγραφέα ὁ τρόπος τῆς ψηφοφορίας παρουσιάζει σήμερον ὡς κυρίον πρό-

βλημα, ἂν πρέπει αἱ γυναῖκες νὰ ψηφίζουν ἢ ὄχι;

«Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας αἱ γυναῖκες μετέχουν διὰ τῆς ψήφου των εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, τῶν γερουσιαστῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Ψηφίζουν ἐπίσης εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Τὸ σύνταγμα τῆς Βεϊμάρης παρέχει τὸ δικαίωμα ψήφου εἰς τὰς Γερμανίδας, καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν ἢ ἀνεμορφώθησαν ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἀνεγνώρισαν τὴν πολιτικὴν ἰσότητά των δύο φύλων. Πρὸ μιᾶς εἰκοσαετίας αἱ χῶραι εἰς τὰς ὁποίας ἐψήφισαν αἱ γυναῖκες ἐθεωροῦντο ὡς συνταγματικὰ ἀξιοπερίεργα. Σήμερον τὰ κράτη τὰ ὁποῖα δὲν παρεχώρησαν ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας των θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν παλαιοντολογία».

Ἐξαιρετικῶς φιλόανθρωπο κληροδότημα. Ὁ ἐν Παριεῖσις ἀποθανὼν ὁμογενὴς Νικόλ. Ἀντωνιάδης ἄφισε ὅλην τὴν μεγάλην ἐξ 26.000.000 δρχ. περιουσίαν του εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀσυλον Ἀνιάτων. Τὸ εὐεργετικὸν αὐτοῦ ἴδρυμα, τοῦ ὁποίου πεφωτισμένη πρόεδρος εἶνε ἡ κ. Βοΐσχου, θυμοῦνται ἐκάστοτε μετὰ στοργὴν οἱ πλοῦσοι μετρηταί, μετὰ τὴν γενναίαν ὁμῶς ἐνίσχυσιν πού τοις δίδει τὸ κληροδότημα θὰ μπορέσῃ ν' ἀντεπεξέλθῃ ἤδη πλήρως εἰς τὰς ἀνάγκας του καὶ νὰ ἐπεκτελέσῃ τὴν φιλανθρωπικὴν του δρᾶσιν.

Ἡ δεσπ. Ρίκα Ντέλμουλν ἔδωκεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν λίαν ἐνδιαφέρον κ' ἐπιτυχὲς ρεσιτάλ πιάνο, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξε τὸ ἐξαιρετικόν της ταλέντο καὶ τὶς χάρες ποὺ τὴν κάμνουν διακεκριμένην πιανίστα. Τὸ ἀκροατήριον παρηκολούθησε μὲ πολλὴ ἐνδιαφέρον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡραίου προγράμματος, κρῖμα μόνον ποὺ ἡ σάλα δὲν ἦταν ἐντελὲς γεμάτη.

Ἡ Μαργαρίτα Heifetz κοριτσάκι 10 ἐτῶν διή-
θυνεν ἐσχάτως στὴ Μόσχα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὴν
ὀρχήστρα εἰς δύο συμφωνικὲς συναυλίες κατὰ τὶς
ὁποῖες ἐπαίχθησαν ἡ Ἑμιελίς Συμφωνία τοῦ Schu-
bert, ἡ 5. Συμφωνία τοῦ Tchaïkowsky καὶ ἄλλα με-
γάλα κλασσικὰ ἔργα, τὰ ὅποια ἐρμήνευσε τὸ παιδάκι
αὐτὸ μὲ σπάνιαν μουσικότητα, ὅπως δι' ὅλου πρωτο-
φανῇ γιὰ τὴν ἡλικία της.

Ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωσε διάταγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀπολύσεως, οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος θὰ δικαιούται τοῦ λοιποῦ νὰ συνάψῃ γάμον μὲ γυναῖκα ξένης ἐθνικότητος.

Σκοπὸς τοῦ διατάγματος εἶναι νὰ διατηρήσῃ τὴν καθαρότητα τῆς Ἀλβανικῆς φυλῆς καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰς πιθανότητας γάμου εἰς τὰς Ἀλβανίδας, αἱ ὁποῖαι παραπονοῦνται διὰ τὸν συναγωνισμόν τῶν ξένων γυναικῶν. Τὸ διάταγμα ἀποβλέπει ἐπίσης νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ξένων γυναικῶν ἐπὶ τῶν συζύγων των εἰς βάρος τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους.

Ὁ Χίτλερ περιορίζει τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν ποὺ θὰ γίνουν τοῦ λοιποῦ δεκτοὶ στὰ πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας περιορίσθῃ εἰς 15000, τὰ δὲ κορίτσια θὰ μποροῦν μόνον κατὰ τὸ 1/10 τῶν θέσεων νὰ λαμβάνουν μέρος στοὺς διαγωνισμούς. Τὸ διάταγμα λέγει ὅτι οἱ ἐξεταστικὲς ἐπιτροπὲς δὲν θὰ λαμβάνουν ἢ π' ὅψει μόνον τὶς γνώσεις, καὶ τὴν προπαίδειαν, οὕτε τὴν σωματικὴν ἱκανότητα ἢ τὴν χαρὰν κτλ, ἀλλὰ ἰδίως τὴ πολιτικὴν νοσοτροπία τῶν ὑποψηφίων. Αἱ γυναῖκες ποὺ ἀνήκουν στὰ παλιὰ συντηρητικὰ κόμματα ἐξέδωκαν τελευταίως μιὰ μονογραφία «Ἡ Γερμανίδα γυναῖκα καὶ ὁ Χίτλερ». Σ' αὐτὴ ζητοῦν τὴν πλήρη ἰσότητα τῶν γυναικῶν, ν' ἀφίνωνται δὲ νὰ μορφωθοῦν καὶ ν' ἀναπτύξουν τὶς ἱκανότητές των. Ὡς πρὸς τὸ ὑποχρεωτικὸ ἔτος ἐθελοντικῆς ὑπηρεσίας, τὸ σχέδιο τοῦ Χίτλερ δὲν μπόρσεν παντοῦ νὰ πραγματοποιηθῇ, ἰδίως ἐκεῖ ποὺ καλοῦνται τὰ κορίτσια νὰ πλύνουν καὶ νὰ μπαλάνουν τὰ ρούχα τῶν ἀνδρῶν. Τώρα ἀγγέλεται μιὰ καινούργια διάταξις κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ κορίτσια θὰ ὑποχρεοῦνται, ὡς ἀναγκαστικὴ ὑπηρεσία, νὰ φοιτοῦν εἰς οἰκοκυρικὰς σχολὰς καὶ νὰ κάμουν κηπουρικὰς καὶ ἀγροτικὰς ἐργασίας.

“Ὅπως στή Χιτλερική Γερμανία προβαίνει καὶ ἡ
φασιστικὴ Ἰταλία στὸν περιορισμὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
γυναικῶν ὑπαλλήλων. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται στὶς γυ-
ναῖκες νὰ ἐπιδίδονται εἰς ὥρισμένα σπόρ. Μὰ ἡ ρόδα
τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου μπορεῖ νὰ στραφῇ πρὸς τὰ πίσω,
καὶ τὰ ποτάμια μποροῦν νὰ γυρίσουν τὰ νερά τους
πίσω πρὸς τὴν πηγὴ;

Στὸ τελευταῖο του βιβλίου «Ἡ Ὁρα τῆς Ἀποφά-
σεως» ὁ γνωστός Γάλλος πολιτικός Ἀνδρέας Ταρτιέ
θίγει καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ψήφου τῶν γυναικῶν·
..... «Ἐχω, λέγει, νὰ προτείνω καὶ δύο ἄλλας
ἀκόμη μεταρρυθμίσεις, πού ἐπίσης ἀποτελοῦν ἓνα
σύνολον, γιατί θὰ μετέβαλλιν τὴ πολιτικὴν κατάστασιν
σὸν κόσμῳ, πού δὲν εἶναι παρὰ ἓνα ἄψυχο φαινό-
μενον, ἡ ἄνθρωπινὴ πραγματικότητα.

Η πρώτη μεταρρυθμῖσις εἶναι νὰ δοθοῦν στὶς γυναῖκες τὰ αὐτὰ πολιτικά δικαιώματα ὅπως στοὺς ἄνδρας. Ἡ δευτέρα εἶναι, ἀφοῦ εὐρυνθῇ τὸ ἐκλογικὸν σῶμα σύμφωνα μὲ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, νὰ μὴ ψηφίζουσιν πλέον ὀνόματα ἀλλὰ καὶ ἰδέες. Ἡ ψῆφος τῶν γυναικῶν καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν εἶναι μεταρρυθμίσεις ποὺ δὲν μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς τυχοδιωκτικαί, γιατί ἔχουν ἐφαρμοσθῇ στὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Τὸ προσεχὲς συνέδριο τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου τῶν Γυναικῶν θὰ γίνη τὸ καλοκαίρι στὸ Παρίσι τὴν 2—12 Ἰουλίου. Τὸ συνέδριο αὐτὸ προμηνύεται σπουδαίωτο.

Τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας θὰ περιστραφοῦν πρῶτα
στὴν ἐσωτερικὴ λειτουργία τοῦ Διεθν. Συμβουλίου

στις σχέσεις του με την Κ. Τ. Ε. και με τις διεθνείς
γυναικείες οργανώσεις. Θα συζητηθούν δε κατόπιν
τά εξής ζητήματα:

Ἑμπορίον ναρκωτικῶν. Κατάργησις τῆς δουλείας
στὸν κόσμον. Σωματεμπορεία γυναικῶν καὶ παιδιῶν.
Ἰθαγένεια τῆς παντρεμένης γυναικας. Παρακολούθη-
σις τῆς καταστάσεως ὅπως ἐξελίσσεται ὡς πρὸς τὴν
ἐργασία τῆς γυναικας στὶς δημόσιες θέσεις καὶ στὴν
ἐπαγγελματικὴ ζωὴ. Προστασία τῶν παιδιῶν ποὺ
ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν παρατεινομένην ἀνεργίαν τῶν
γονέων. Προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν καλῶν τεχνῶν,
τοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ ραδιωφώνου. Αφοπλι-
σμὸς καὶ κατάργησις τῶν φραγμῶν ποὺ ἡγειραν με-
ταξὺ τῶν οἱ λαοί.

Κοντά στο συνέδριο θα γίνει και μια διεθνής έκθεση και αγορά προϊόντων λαϊκής τέχνης. Το ήμετερον Ε. Σ. Ε. θ' αποστείλει εις την αγοράν αυτήν διάφορα ἐκλεκτά εἶδη κατασκευασμένα εις τὰ ἐργαστήριά του.

Τὸ Ἀμαλεῖον Ὁρφανοτροφεῖον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κ. Ἐδλας Νάξου καὶ τὴν διευθύνειν τῆς κ. Καλλιόπης Παπαγεωργίου, ὠργάνωσε καὶ φέτος τὴν ἐτησίαν ἐκθεσιν τῶν ἐργαστηρίων του, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετέθησαν φορέματα καλοκαιρινὰ καμωμένα ἀπὸ ἐγγώρια ὑφάσματα, δαντέλλες, κεντήματα, ὅλα ὠραῖα καὶ μὲ πολλὴ καλαισθησίαν ἐργασμένα, τὰ ὁποῖα ἠγοράσθησαν ὅλα τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ὑπέδειξε τὴν πριγκίπισσαν Κατακουζηνοῦ ὡς ἀλεσταλμένην τῆς παρὰ τῇ Κ. Τ. Ε. γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ τῆς προστασίας τοῦ παιδιοῦ.

ΝΕΩΤΕΡΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΣ

‘Ανηγέρθη η προσεχής εμφάνισης της «Δαϊκής Σκη-
νης», και εὐχόμεθα ὁλόψυχα ἡ ἐπιτυχία νὰ δικαιώση
τὶς ἐλπίδες ποὺ ἔχομε γιὰ ἓνα θίασο ποὺ συνεστήθη
μὲ ἰδεολογικὸ πρὸ παντὸς σκοπὸ. Οἱ ἰδρυταὶ τῆς
«Δαϊκῆς Σκηνης» κ. κ. Δεβάρης, Κουν καὶ Ταρσοῦλης,
πεπεισμένοι, ὅτι ἡ γύρω μας θεατρικὴ τεχνικὴ περιο-
ρίζει καὶ συχνὰ πνίγει τὴ προσωπικότητα τῶν νέων
καλλιτεχνῶν, πῆρε νέα παιδιὰ, μακριὰ ἀπὸ τὸ θέατρο,
γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τὰ διδάξῃ τὸν τρόπον, ποὺ θὰ
κατωρθώσουν πρὸ παντὸς νὰ προβάλλουν τὴ προ-
σωπικότητά τους, καὶ τὴ ψυχὴ τους. Φιλοδοεῖ νὰ
κάνει τοὺς νέους καλλιτέχνας ἐργάτας μιᾶς ἰδέας, καὶ
ὄχι ἐνὸς ἐπαγγέλματος, καὶ ν’ ἀναπτύξῃ τὴ «μεταξύ
τους ἀλληλεγγύη». Ἡ «Δαϊκὴ Σκηνή» ὕστερα ἀπὸ ἑξά-
μηνο προπαρασκευὴ ἀρχίζει στὸ θέατρο «Ὀλύμπια»
μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ καλλιτέρα ἔργα τοῦ Κρητικοῦ θεάτρου
τὴν «Ἐρωφίλη» τοῦ Χορτάση περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου.
Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἐνὸς ἔργου τόσο
εὐγενικοῦ, θὰ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴ θεατρικὴ
τέχνη τοῦ τόπου μας.

Ἡ γυναικεία ψῆφος

Δημοσιεύομεν καὶ σήμερον δύο ἐπιστολὰς ἀπὸ τῆς πολλῆς πού ἐλάβαμε εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐκκλήσεως τῆς κ. Κορομηλᾶ στὸ τεῦχος τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡ κίνησις ὀγκοῦται καὶ αὐτὸ εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικὸν γιὰ τὸ ζήτημά μας.

Φίλη «Ἑλληνίς»

Κεκτημένη καὶ ἐγὼ ἀπὸ παλαιότερας ἐποχῆς ὑπὲρ τῆς ψήφου τῆς γυναικός, φρονῶ ὅτι ἡ ὑπὲρ αὐτῆς γνώμη εἶνε ἀκαταμάχητος: Καὶ τοῦτο ἀπλούστατα διότι στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δικαίου.

Διότι τί εἶνε ψῆφος; Εἶνε τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσῃ τις περὶ τῆς τύχης τῶν κοινῶν, καὶ διὰ νὰ εἶνε ἡ κρίσις αὕτη πλήρης, ὁ ψηφίζων θὰ ἔπρεπε νὰ δύναται νὰ μετέχη καὶ τῆς τύχης τῆς διοικήσεως. Καὶ ἐρωτῶ. Διὰ τί ὁ ἀνὴρ νὰ μετέχη ταύτης, ἡ δὲ γυνὴ ὄχι;

Ποῦ στηρίζεται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνδρός; Εἰς τὸ ὅτι τὰ δημόσια πράγματα εἶνε κοινὰ καὶ ὄχι ἴδια ὠρισμένης τάξεως προσώπων. Εἰς τὸ ὅτι ἡ καλὴ ἢ κακὴ διεύθυνσις αὐτῶν ἀφορᾷ καὶ ἐνδιαφέρει τὰ ὕλικά καὶ ἠθικά συμφέροντα ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας.

Διὰ τί αἱ σκέψεις καὶ τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα ὡς πρὸς τὸν ἄνδρα μόνον καὶ ὄχι καὶ τὴν γυναῖκα; Μέλος καὶ αὕτη τῆς κοινωνίας, ἀναγκαίως ἐπηρεάζεται εἰς τὰ ὕλικά καὶ ἠθικά αὐτῆς συμφέροντα: δικαιοῦται ἄρα καθ' ὃν λόγον καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐπιρροήν της ἐπὶ τῶν κοινῶν. Διότι τὰ κοινὰ πράγματα εἶναι ἐξ ἴσου καὶ δι' αὐτὴν ὅσον διὰ τὸν ἄνδρα κοινὰ ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι πρόσωπον.

Τί θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς ἀσφαλείου ταύτης βάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου τῆς γυναικός καὶ τί πράγματα ἀντιτάσσεται;

Τὸ καθεστὸς λόγῳ χάριν δηλαδὴ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ μὴ ἐκλέγεται. Καὶ ποῖα εἶναι τὰ προσόντα τοῦ καλοῦ πολίτου τοῦ ἐκλεγμένου; Νοῦς πεφωτισμένος καὶ πολιτικὴ χρηστότης βέβαια. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες σήμερον περισσότερο πεφωτισμέναι πολλῶν ἀνδρῶν; Διὰ τί οἱ μὲν νὰ ἐκλέγονται αἱ δὲ ὄχι; Τίς δὲ δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ γυνὴ ἐκλεγμένη θὰ ἀποβῇ πολιτικῶς ὀλιγώτερον χρηστὴ καὶ ὠφέλιμος τοῦ ἀνδρός; Καὶ διὰ τί ἀφοῦ ἡ χρηστότης δὲν ἀποτελεῖ μονοπώλιον τοῦ ἀνδρός ἡ γυνὴ ν' ἀποκλείηται νὰ παρᾷσχῃ τὴν πολὺτιμον συνεργασίαν της εἰς τὰ κοινά;

Ἀλλὰ εἶπον οἱ ἀντίθετοι. Εἶναι ἀδαὴς καὶ ἄωρος ἡ γυνὴ διὰ τὰ πολιτικὰ αὐτὰ δικαιώματα. Ἀπαντῶ: ποῖος ἔμαθε νὰ κολυμβᾷ χωρὶς νὰ μπῇ στὸ νερό;

Διότι καὶ οἱ ἄνδρες κηδεμονεύομενοι ποτὲ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων εἰσηλθόντες εἰς τὸν πολιτικὸν βίον περισσότερο ἀδαεῖς καὶ ἄωροι ἀφοῦ ἔλειπε ἡ πείρα

τοῦ παρελθόντος ἢ ὅσον ἡ γυνὴ σήμερον ἡ ἔχουσα νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς πείρας τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ ἀνδρός. Καὶ σημειωτέον ὅτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγεται καὶ τὸ ἕτερον ἡμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ δὲν θὰ ἀπομακρύνῃ τὴν γυναῖκα ἀπὸ τοῦ σπιτί οὔτε τὸ ἑκατομυριστὸν τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῆς ὡς ἐκ τῆς ἄλλης κοινωνικῆς καὶ οικονομικῆς χειραφετήσεως της. Καὶ τὸ μέγα καλὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι θὰ αὐξήσῃ τὴν ἀξίαν τῆς γυναικός ὡς προσώπου καὶ ὡς μέλος κοινωνικοῦ. Θὰ τὴν καταστήσῃ πρόσωπον ὑπεύθυνον, εἶναι δὲ ἀνεκτίμητος ἡ ἀξία τῆς συνηδείσεως τῆς εὐθύνης παρὰ τῷ ἀνδρῶπι.

Παροχὴ ἐπομένως τοῦ δικαιώματος τοῦτο εἰς τὰς γυναῖκας σημαίνει αὖθις τῶν ἠθικῶν κεφαλαίων τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας.

Τὰ ἐκ τούτου ἀγαθὰ θὰ εἶναι ἀναρίθμητα τόσον ἀπὸ θετικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἀρνητικῆς ἀπόψεως. Διότι ὅσον περισσότερο ἐμφορηθῇ ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης καὶ ἀπὸ τὸ συναίσθημα τῆς μεγιστέρας ἠθικῆς ἀξίας της, τόσον περισσότερο θὰ ἀποσπῇ ἀπὸ τὰ εὐτελῆ καὶ ἀθυρματώδη καὶ θὰ στραφῇ ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα καὶ σοβιρῶσερα, τόσον βαθύτερα θὰ αἰσθανθῇ τὴν ἐνσυνείδητον ὑποχρέωσιν της σοβαρώτερως διοικήσεως τῶν τοῦ οἴκου. Πρέπει ὁμῶς νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ ἀπροθυμία τῶν γυναικῶν πρὸς ἀποκτικὴν ἐκλογικὴν βιβλιαρίων δὲν ὑπῆρξε ὁ εὐγλωττος συνήγορος τῶν ἰδεῶν αὐτῶν: ἀλλὰ μολοντί ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν τεσσάρων ἑως πέντε χιλιάδων γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἔλαβον βιβλία ἐν Ἀθήναις δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ μόνον εἰς τὰς δυσκολίας τῆς γενικῆς διαδικασίας εἶναι βεβαία ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταταλόγους ἡ αὖθις τῶν ἐκλογῶν γυναικῶν ὡς ὑπόσχονται θὰ εἶναι καταπληκτικὴ, διότι ἡ πίστις τοῦ ὠραίου φύλου πρὸς τὴν ἐπωφελῇ ἐπίδρασιν τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν κοινῶν αὐξάνει καθ' ἡμέραν. Καὶ τότε δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ Κορ. Παναγῆς Τσαλδάρης ὡς ἀντάξιός κατὰ πάντα διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Γούναρη θὰ θελήσῃ διὰ γενικωτέρου νομοθετικοῦ μέτρου νὰ ἀναγνωρίσῃ ὄχι μόνον εἰς τὰ δημοτικὰ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ δημόσια πράγματα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὴν γυναῖκα ὁπότε θὰ διπλασιασθῶσιν αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας μὲ τὸ ἀσφαλὲς ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς ἐξυγιάνσεως.

Ὁ Κύριος Τσαλδάρης θὰ γράψῃ ἀκόμη μίαν μεγάλην καὶ φαινήν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτικοῦ του βίου, μίαν μεγάλην καὶ φαινήν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως τῆς Ἑλλάδος.

ΜΑΙΡΗ Γ. ΡΑΛΛΗ
βουλευτοῦ Ἀθηνῶν

(Συνέχεια σελ. 96)

Τὸ Ἐμπειρίκειον Ἰνστιτούτον

Πόσοι λίγοι ἀπὸ ἐμᾶς γνωρίζουν τὴν δύσκολη καὶ καρποφόρα ἐργασία ποὺ γίνεται στὸ Ἐμπειρίκειο Ἰνστιτούτον γιὰ τὰ κορίτσια ποὺ συλλέγονται ἀπὸ τὴν ἀληθεία, τὴν ἐπαιτεία καὶ τὴν πορνεία. Πόσοι γνωρίζουν τοὺς ὑπερανθρώπους κόπους ποὺ καταβάλλει ἡ Διευθύντρια τοῦ κ. Ρῶτα γιὰ νὰ μορφώσῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν κοριτσιῶν αὐτῶν.

Σὲ μὴ σχολικὴ ἑορτή, ποὺ μᾶς προσκάλεσε, θαυμάσαμε τὸ ἔργο της καὶ τὴν παρακαλέσαμε νὰ μᾶς ἐκθέσῃ τὰ τοῦ ἰδρύματος μὲ λίγα λόγια.

Δημοσιεύομε παρὰ κάτω τὴν ἐκθεσὶν της.

Τὸ Ἐμπειρίκειον Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον Θελέων χάρις εἰς τὴν δωρεὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἀντωνίου Ἐμπειρίκειου ἤρχισεν κανονικῶς λειτουργοῦν τὸ 1920.

Σκοπὸς του εἶναι ἡ περισυλλογὴ ἐκείνων ποὺ ἔχουν ροπήν εἰς τὴν ἀλητείαν, ἐπαιτείαν καὶ ἐγκληματικότητα ἀκόμη.

Τὴν εἰς τὸ Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον Θελέων εἰσαγωγὴν διατάσσει ὁ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς (κατόπιν ἐρευνῶν ἐδικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ οικονομικὴν κατάστασιν τῆς οἰκογενείας τῆς τροφίμου) διὰ κορίτσια τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες δι' αἰτίσεώς των δικαιολογημένης ζητοῦν τὴν εἰς τὸ Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον εἰσαγωγὴν των, ὅτε καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐξουσίαν παραχωροῦν ρητῶς εἰς τὰς Διευθύντριας τῶν Ἰδρυμάτων αὐτῶν.

Παρ' ὅλην τὴν οικονομικὴν ἀνεπάρκειαν κατορθώνομεν νὰ ἔχωμεν ἀναπτύξει ἐργοστάσια ἀσπυρροῦχων πολυτελείας παντὸς εἶδους, ραπτικῆς γυναικῶν φορεμάτων, κατασκευῆς γυναικῶν καπέλων, ἀνδρῶν ὑποκαμίσων, πιζαμῶν καὶ ὅλων τῶν ἀνδρῶν ἐσφωρούχων. (Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο τῶν ἀνδρῶν ἀσπυρροῦχων λειτουργοῦν εἴκοσι ἡλεκτροκίνητες μηχανές) καὶ ἐργοστάσιον καλαθοπλεκτικῆς.

Εἰς ἐξατάξιον Δημοτικὸν Σχολεῖον διδάσκειται ὑπὸ τῶν Διδασκάλισσων κ. Μαρίας Θεοδωροπούλου (Διευθύνουσης τὸ Σχολεῖον) καὶ ὑπὸ τῆς Δσος Βασιλείας Ἰωαννίδου ἅπασα ἡ ὕλη τοῦ προγράμματος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Εἰς μὲν τὰς ἐργαζομένας τροφίμους δίδονται νυκτερινὰ μαθήματα καὶ τὰς ἀγούσας ἡλικίαν κάτω τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν δίδουν τακτικὰ μαθήματα αἱ ὡς ἂν ἀναφερόμεναι Διδασκάλισσαι.

Ὅταν παρατηρήσωμεν ἐξαιρετικὴν τινα ἰδιοφυίαν εἰς τροφίμους, στέλλομεν ταύτας εἰς ἐξωτερικὰ Σχολεῖα καὶ παρακολουθοῦν ἀνώτερα μαθήματα. Ἡδη μία ἐξ αὐτῶν ἔτυχε διπλώματος Διδασκαλίσσης διορισθεῖσα εἰς τὸ Ἐμπειρίκειον Σχολεῖον ὡς βοηθὸς τῆς κ. Μαρίας Θεοδωροπούλου (αὕτη εἶναι ἡ ὡς ἂν ἀναφερθεῖσα Δις Βασιλεία Ἰωαννίδου).

Ἄλλη φοιτᾷ εἰς τὸ Μαράσειον καὶ παίρνει τὸ δίπλωμα Διδασκαλίσσης τὸ ἐρχόμενο. Ἄλλη παρα-

κολουθεῖ μαθήματα Δευτέρας Γυμνασίου καὶ δύο Πρώτης Γυμνασίου.

Ἡ σημερινὴ δύναμις τῶν τροφίμων ἀνέρχεται εἰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐκ τῶν ὁποίων ἑκατὸν δέκα ἐπὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὰς ἐξῆς τέχνας.

1) Ἐργαστήριον Κεντημάτων	36
2) » Ἀνδρῶν εἰδῶν	29
3) » Γυναικῶν φορεμάτων	22
4) » καπέλων	12
5) » Καλαθοπλεκτικῆς	18
	117

Ἰματιοθήκη	8
Εἰς ἐξωτερικὰ Σχολεῖα	4
Εἰς τὸ Σχολεῖον ὑπὸ τὴν κ. Θεοδωροπούλου ..	20
» » Δσ. Ἰωαννίδου	23
Πλυντήριον	3
Μαγειρεῖον	3
Νοσοκομεῖον	2
	180

Δεκαπέντε ἐκ τῶν τροφίμων δὲν ἔχουν τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζομένην ἡλικίαν καὶ καταβάλλονται προσπάθεια νὰ μεταφερθῶσιν εἰς διάφορα Ὀρφανοτροφεῖα τῆς Ἑλλάδος δεσφόμενοι ὅτι τὸ Ἐμπειρίκειον δὲν εἶναι τὸ κατάλληλον Ἰδρυμα δι' αὐτάς.

Τὸ ἐν τρίτον τοῦ προϊόντος τῶν ἐργαζομένων τροφίμων κατατίθεται ὑπ' ὀνόματί των εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ τὰ ἕτερα δύο τρίτα μένουν εἰς τὸ Ταμεῖον.

Αἱ τροφίμοι ἀσχοῦνται εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα Ἀναλαμβάνουν καθ' ὁμάδας καὶ ἐκ περιτροπῆς πάσας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας τοῦ Ἰδρυματος καὶ ἀπὸ τοῦ 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ τὴν πλῆσιν τῶν ἀσπυρροῦχων, τὴν ραπτικὴν καὶ ἐπιδιωρῶσιν αὐτῶν, τὴν φροντίδα τῆς καθαριότητος τοῦ καταστήματος, τὴν παρασκευὴν τῶν φαγητῶν κ.λ.π. Λαμβάνεται ὁμῶς ἡ δέουσα φροντίς ὅπως ἡ εἰς ἑκάστην τροφίμον ἀνατιθεμένη ἐργασία εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν σωματικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν καὶ κατάστασιν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου Θελέων διαιρεῖται:

1) Εἰς ἀνώτερον. Εἰς τοῦτο ἀνήκουν: Ἡ Διευθύντρια, αἱ Διδασκάλισσαι καὶ ὁ Λογιστής.

2) Εἰς κατώτερον. Εἰς τοῦτο ἀνήκουν: Ἡ Ἐπιμελήτρια, ἡ Νοσοκόμος, ἡ Ἰματιοφύλαξ ἡ ὁποία ἐκτελεῖ καὶ χρεὶν οἰκονόμου, ἡ βοηθὸς Ἰματιοφύλακος, ἡ Ἐπόπτρα καὶ πέντε Διδασκάλισσαι Τέχνης.

3) Εἰς Ὑπηρετικόν. Εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουν: Ἡ ὑπηρέτρια, ἡ θυρωρὸς, ἡ μαγείρισσα, δύο πλυντρίαι καὶ ἕνας φύλαξ ἀπεστασμένος ἐκ τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ.

Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι εἶναι ἐσωτερικοὶ πλὴν τοῦ Λογιστοῦ, τῶν Διδασκαλισσῶν Τέχνης καὶ τοῦ Φύλακος.

Αὕτη εἶναι ἐν ὀλίγοις ἡ λειτουργία καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐμπειρίκειου Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου Θελέων.

Ζ. ΡΩΤΑ

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ἡ γραφολόγος τῆς «Ἑλληνίδος» ἀπεφάνθη ὡς ἐξῆς γιὰ τὸν χαρακτήρα τῆς Π.Τ.Μ. σύμφωνα μὲ τὸ σταλὲν δείγμα γραφῆς:

Φύσις πλουσία, αὐθόρμητη, εἰλικρινής. Καρδία μὲ θησαυροὺς ἀγάπης ἀλτρουϊσμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως, νιώθει τοὺς ἀνθρώπους καὶ ξέρει νὰ συγχωρῇ τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ σφάλματά των. Ψυχὴ λεπτὴ μὲ μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ συμπάθεια καὶ καλωσύνη γύρω τῆς, τὰ ἐξωτερικὰ περιστατικά τὴν πιέζουν καὶ τὴν ἐπηρεάζουν πολὺ. Ἰδεαλιστὴρ, φαντάζεται ὅλα εἰς τὸ ὠραιότερον καὶ καλύτερον, εἶναι καλῆς πίστεως, τὴν τραβᾷ ὅτι εἶναι ὠραῖον. Προστυχία, μικροπρέπεια καὶ συμπεριφορολογία τῆς εἶναι ἀπαιγθῇ. Ἀντιλήψεις καὶ πνεῦμα εὐρέα, ἐνδιαφέρεται γι' ὅλα, ἐπιστήμη τέχνη κλπ τὰ ἐπεξεργάζεται μέσα τῆς καὶ ἔχει πάντα πληθὺς ἀμφιβολιών καὶ ἀποριῶν. Καθὼς βλέπει πολλὰς ἀπόψεις ἐνὸς πράγματος χάνει γάτοτε τὸ μέτρον συγκρίσεως καὶ δὲν ξέρει ἀπὸ ποῦ νὰ στραφῇ. Συγχρόνως κρύβει νοῦς θετικὸς καὶ μετρημένος, κρίσις σωστή. Παρατηρικότης, διαίσθησις, ψυχολόγος. Τακτικὴ καὶ εὐσυνείδητη σὲ ὅ,τι κάνει, σαφὴς καὶ πρακτικὴ στὶς ἐκφράσεις τῆς καὶ στὶς ἐκδηλώσεις τῆς. Καλὴ νοικοκυρά. Αὐτὸ ποῦ τὴν ἐμποδίζει νὰ μεταχειρισθῇ ἀποτελεσματικῶς τὶς ιδιότητες αὐτὲς εἶναι α) Οἱ στενὲς οἰκονομικὲς καὶ οἰκογενειακὲς συνθήκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες ζῇ. β) Ἑλλειψὶς ἐμπιστοσύνης στὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ γ) Κάποια δειλία καὶ νωχέλεια ποῦ τὴν κάνουν νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἡσυχία τῆς καὶ νὰ ἀπογοητεύεται εὐκόλα. Βαρεῖται νὰ ξεκουνηθῇ καὶ φοβᾷται νὰ ἀντιδράσῃ καὶ νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ κεκανονισμένα. Ἀφ' ἐνὸς διὰ νὰ μὴ δυσανεστῇ τὴν οἰκογένειά τῆς, ἀφ' ἑτέρου διότι τῆς εἶναι βολικὸ καὶ δὲν ἔχει νὰ παλαίψῃ. Ὑποκύπτει δηλαδὴ τελείως στὰς περιστάσεις καὶ ὑποφέρει κάθε μέρα μὴ ξωὴ ἀχρωμῇ καὶ ἀνιαρῇ ἢ ὁποῖα τῆς φαίνεται βαρεῖα καὶ ἀσκοπη. Δὲν ἀντιλαμβάνεται τί θησαυρὸς εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς καὶ ὅτι πολεμῶντας νὰ τὴν πλουτίσῃ, νὰ δυναμώσῃ τὸν χαρακτήρα τῆς, δηλ. προσπαθῶντας νὰ φθάσῃ γενικῶς σὲ ἕνα ἐπίπεδο ἀρτιώτερο καὶ ἀρμονικώτερο ἐσωτερικῶς, θὰ μπορούσε νὰ ζήσῃ καλύτερα καὶ νὰ δώσῃ χρῶμα καὶ σκοπὸ στὰ πρῶτα μικρὰ πράγματα ἀκόμη. Καὶ ἀργότερα ὅταν παρουσιασθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποδώσῃ καὶ νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἀποτελεσματικὰ. Τὰ βλέπει ὅλα μαῦρα, φαντάζεται πῶς ὅλη τὴν ζωὴ τῆς ἔτσι θὰ τὴν περάσῃ, ἐνῶ ἔχει τὰ νειάτα τῆς, τὴ ζωτικότητά τῆς, καὶ ὅλο τὸ μέλλον μπροστά τῆς. Ἄλλα μικρὰ ἐλαττώματα εἶναι: κάποιος ἐγωϊσμός, σκληρότης, δυσπιστία. Εἶναι ἐπιφυλακτικὴ ἐναντὶ ξένων, γενικῶς δὲ πολὺ ὀμηλική, φοβεῖται τὰς παραξηγήσεις, κακογλωσσίες κλπ. καὶ μόνο ἀφοῦ γνωρίσῃ ἕνα ἀνθρώπου καλά, ξανοίγεται. Αὐτὸ ποῦ τῆς χρειάζεται περισσότερο κουράγιο, ἐνεργητικότης καὶ πίστις.

Α.Β. Ὅσαι ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριάς μας ἐπιθυμοῦν νὰ κοιτῇ γραφολογικῶς ὁ χαρακτήρας τῶν παρακαλοῦνται νὰ στείλουν μαζί μὲ τὸ δείγμα γραφῆς καὶ δεχ. 25.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ μυρουδιά τῶν κρεμμυδιῶν ἐξαλείφεται ἀπὸ τὰ χέρια μὲ λίγες σταγόνες ἀμμωνίας. Ἐπίσης φεύγει ἡ δυσάρεστη ὁσμὴ τῶν παστῶν ψαριῶν ἀπὸ τὰ χέρια, ἐὰν τὰ τρίψωμεν μὲ χαρτὶ ἐφημερίδων. Ἐὰν τὸ κρέας ἔχει πάρει βαρὺ μυρουδιά γιὰ τὸ φύλαξάν σὲ ἀκατάλληλο μέρος, πρέπει νὰ πλυθῇ μὲ ἀραιὸ διάλυμα ὑπερμαγγανικοῦ καλίου, ἡ ἀνυπόφορη μυρουδιά τοῦ ἰωδοφορμίου φεύγει ἐὰν τρίψωμεν τὰ χέρια μὲ σκόνη σινιπιῶν καὶ ἐλάχιστο νερό.

Γιὰ νὰ μὴ κόψῃ ἡ μαγιοναῖζα ἡ κάθε ἄλλη σάλτσα, δὲν πρέπει νὰ χωρίσετε ἐντελῶς τὸ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ ἀπὸ τὸν κορμό. Ἀρκεῖ νὰ μὲν λίγο ἀσπράδι γιὰ νὰ μὴ κόψῃ ἡ σάλτσα, Μπορεῖτε μάλιστα νὰ ξαναφτιάσετε μιὰ κομμένη μαγιοναῖζα ἐὰν βάλετε στὴ λεκάνη λίγο ἀσπράδι καὶ προσθέσετε σιγά-σιγά τὴν ἀποτυχημένη σάλτσα δουλεύοντας σιγά-σιγά.

Γιὰ νὰ διευκρινίσετε ἂν εἶνε φρέσκο τὰ αὐγά πέρνετε ἕνα δοχεῖο γεμάτο καθαρὸ νερὸ καὶ βάζετε μέσα τὸ αὐγόν. Ἄν εἶνε ἐντελῶς φρέσκο θὰ σταθῇ ὀριζοντίως. Ἀπὸ τὴν τετάρτη ἡμέρα καὶ ὕστερα, ἡ χονδρὴ μύτη τοῦ αὐγοῦ γίνεται πρὸς ἑλκυστικὴ καὶ θὰ σηκωθῇ. Ὅσο πρὸς πολὺ σηκώνεται, τόσο ὀλιγότερο φρέσκο εἶνε τὸ αὐγόν. Ἀπὸ ἕνα μῆνα καὶ ὕστερα θὰ σταθῇ στὸ νερὸ σχεδὸν καθέτως.

Ψητὸ χοιρινὸ στὸ κρασί. — Πέρνετε ἕνα μπουτὶ χοιρινὸ 2 1/2 ἕως 3 ὁκάδες, νὰ εἶναι παχὺ, ξύνετε τὴν πέτσα μὲ μαχαίρι καὶ τὸ καπαλίζετε στὴ φλόγα νὰ φύγουν οἱ τρίχες, κατόπιν τὸ κτυπάτε καλά δυνατὰ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μὲ ἐκεῖνο ποῦ κτυποῦν τὰ μπεφτέκια ἕως ὅτου χαλαρώσῃ γιὰ νὰ εἶναι τυρφερό, κατόπιν τὸ πλένετε καλά τὸ τρυπάτε καὶ βάζετε ἄλας καὶ πῖπερι, ἂν θέλετε καὶ λίγο σκόρδο, τὸ δένετε σφιχτὰ ἂν εἶναι δυνατόν τὸ ράπτετε γιὰ νὰ ἐνώσῃ ἡ πέτσα καὶ σκεπάσῃ τὸ ψαχνόν, κατόπιν τὸ βάζετε στὴν καὶ τσαρόλα μὲ ἕνα ποτήρι νερό, ὅταν σχεδὸν τελειώσῃ βάζετε ἄλλο ἕνα ποτήρι, ἅμα σχεδὸν τελειώσῃ καὶ αὐτὸ βάζετε μισὴ ὁκά κρασί ἄσπρο ἢ κόκκινο καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ βράσῃ σὲ καλὴ φωτιὰ ὅχι πάρα πολὺ δυνατῇ, προσέχοντες στὸ τέλος νὰ μὴ μείνῃ μόνον μὲ τὸ πάχος καὶ κολλήσῃ, νὰ ἔχῃ ἀρκετὴ σάλτσα τοῦ κρασιοῦ. Ὅταν ἀρχίσῃ νὰ μαλακῶνῃ καλὸν εἶναι νὰ βάλετε ἕνα πιατάκι τοῦ καφέ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ κρέας γιὰ νὰ μὴ κολλήσῃ στὴ μέση. Μὲ τὴν μισὴ ὁκά κρασί βράζει ἐντελῶς ἡ πέτσα τοῦ εἶναι σὰ τζελατίνα δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ προσθέτετε ἄλλο ὕγρ. Ἐπειτα τιγανίζετε στρουγγυλὰς πατάτες καὶ ἀφοῦ ψηθοῦν τὶς ῥίπτετε μέσα στὴ σάλτσα τοῦ ψητοῦ ποῦ ἔχει γίνει ἀπὸ τὸ κρασί καὶ μαλακῶναι. Ἀφοῦ ἀφαιρέσετε μέρος ἀπὸ τὸ παχὺ γιὰτὶ ἔχει πολὺ, κόψετε ψιλὰς φέτες καὶ σερβίρετε μὲ τὶς πατάτες.

Θ. Ξ.

ΜΟΔΕΣ

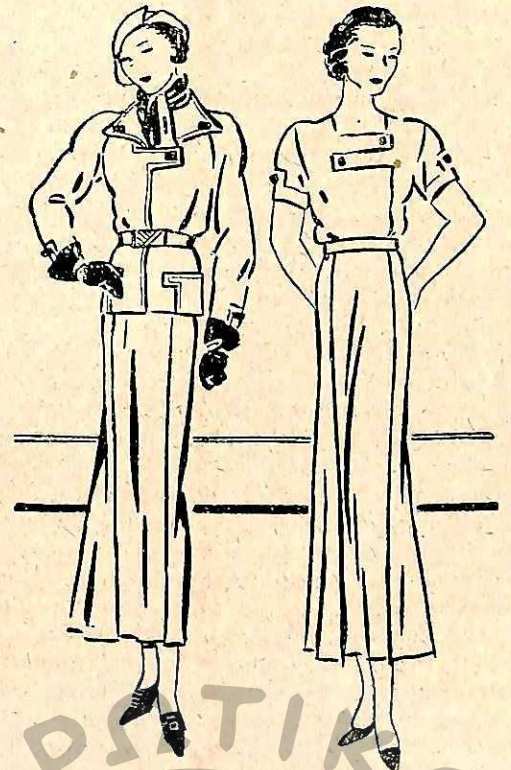
Σ' ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον βιβλίον τῆς περὶ Μόδας, ἡ πριγκίπισσα Μπιμπέσκο ἀναφέρει ὅτι σ' ἕνα Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὲς μικρὲς ξύλινες κοῦκλες μὲ κοστούμια τοῦ 1675. Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ εἶχαν ἕνα πεισματῶδη πόλεμον. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔκαμνε τὶς κυρίες τῆς καλῆς τάξεως τοῦ Λονδίνου νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὶς παρισινὲς μόδες. Κατόπιν λοιπὸν κοινῆς συνενόησεως τῶν ἐμπολέμων στρατιῶν καὶ στόλων, κάθε τρεῖς

μῆνες ἕνα εἰδικὸν καράβι ἐφευγεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ μετέφερεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὶς μικροσκοπικὰς ξύλινες κοῦκλες μὲ τὰ τελευταῖα μοντέλα, καὶ κανεῖς ποτὲ δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸ σταματήσῃ. Ὑπάρχει μάλιστα ἡ παράδοσις ὅτι κάποια ναυμαχία διέκοψε τὸ πῦρ διὰ νὰ περάσῃ ἀνέγγιχτο, τὸ καράβι μὲ τὰ παρισινὰ μοντέλα. Τόσον σεβασμὸν, αὐτὸ ἐκεῖνον ἀκόμη τὸν καιρὸν ἐνέπνεεν ἡ μόδα, ὥστε σήμερον κανεῖς νὰ μὴ μπορῇ ν' ἀντεπεξέλθῃ ἐναντίον τῶν ὁπαιτήσεων τὰς ὁποίας προβάλλει. Ἀλλὰ, ὅπως ὅλα ἐξελίσσονται, ἔτσι καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀπαιτήσεων τῆς μετεβλήθη. Διότι ἂν ἄλλοτε τὰ γυναικεῖα φορέματα ἦσαν πολυτελὴ καὶ βαρύντατα, σήμερον ἀντιθέτως εἶναι πολὺ ἀπλά διότι

ὁ ἀθλητισμὸς τὰ ἐπηρέασε καὶ τὰ ἠνάγκασε νὰ τὸν ὑπηρετοῦν.

Τώρα ἔρχονται τ' ἀνοιξιάτικα κοστούμια ἀπὸ τὰ ὁποῖα παρέχονμεν δύο χαρακτηριστικὰ εἰκόνες. Ἡ δεξιὰ δείχνει ἕνα ἀπλὸ φορεματάκι περιπάτου σὲ χρῶμα καφέ. Τὸ φόρεμα, ἴσιο, μὲ κοντὸ μανίκι, ἔχει

καὶ τὴ ζακέττα τοῦ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα καὶ φοριέται μὲ μία πράσινη ἐσάρπα καὶ ἕνα πράσινο καπελάκι. Εἶναι πολὺ ἀπλὸ καὶ πρακτικόν. Τ' ἀπογευματινὰ φορέματα πρέπει νὰ εἶναι μεταξωτά, καὶ τὸ σχέδιόν τους λίγο πρὸς περίπλοκο. Στὴν εἰκόνα μας θὰ δῆτε δύο τέτοια φορέματα, μπλέ, γκρι ἢ μπῆξ, μ' ἕνα μεγάλο φλόγχο μπροστά, ἀντιθέτου χρώματος, ἢ τοῦ ἴδιου χρώματος εἰς τόνον πολὺ πρὸς σκοῦρον. Διότι ἐφέτος ἀρέσουν πολὺ οἱ ἀντιθέσεις χρωμάτων.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1934

Παρακαλοῦνται θερμῶς τὰ Σωματεῖα Μέλη τοῦ Ε. Σ. Ε. τὰ ἀρωγὰ μέλη ὡς καὶ αἱ συνδρομητρίαι τῆς «Ἑλληνίδος» ὅπως ἀποστείλουν τὴν συνδρομὴν των εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε. Σ. Ε. ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26 καθεκάστην 11 π.μ. - 1 μ.μ.

Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι παρὰ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν—λόγῳ ἀριβῶς τῆς κρίσεως—ὅλοι θὰ σπεύσουν νὰ καταβάλλουν τὴν συνδρομὴν των ἐγκαίρως.

Ἐκφράζομεν πρὸς ὅλους ἐκ τῶν προτέρων τὰς εὐχαριστίας μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

“L'HELLENIS,”

Organe mensuel du Conseil National
des femmes hellènes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Avril, 1934

A l'occasion du dixième anniversaire de la République grecque, nous publions le manifeste des femmes Suisses, dans lequel elles expriment leurs sentiments démocratiques, et leur foi et dévouement au régime républicain de leur pays.

Le couvent des femmes à Calamata par Mme A. Tarsouli. Une des institutions les plus curieuses de Calamata, petite ville située à l'extrémité du Peloponnèse, est le couvent des femmes. Les religieuses s'occupent depuis plus d'un siècle du tissage de la soie avec un succès toujours croissant. Les soieries de Calamata, les souples étoffes, les écharpes brodées d'or, sont renommées en Grèce ainsi qu'à l'étranger, et la preuve en est le grand nombre de prix et de médailles que le couvent a reçu à différentes expositions. Pendant la guerre de l'Indépendance le couvent fut détruit et brûlé par les Turcs, mais il fut reconstruit, et depuis les commandes ont tellement augmenté, que les religieuses ont dû fonder encore 27 ateliers en ville pour parvenir à satisfaire à toutes les demandes.

Le monastère du Mont Sinaï, par Mr. Hip. Caravias. On a beaucoup parlé du Mont Sinaï à l'occasion de la vente du Code de la sainte Ecriture par les Bolchevistes aux Américains. Les religieux du Mont Sinaï habitaient un couvent qu'avait fondé Sainte Hélène. Mais lorsqu'ils apprirent que l'empereur Justinien faisait bâtir à Byzance une superbe église à la gloire de St. Sophie, ils envoyèrent des ambassadeurs à la capitale pour prier l'empereur de leur bâtir un refuge et une église au Mont Sinaï. L'empereur y envoya en effet en 534 a J.C. des architectes et des artisans et le monastère fut érigé avec une magnifique église vouée à St. Catherine qui est aujourd'hui encore un des plus beaux monuments de l'art byzantin.

Pour se rendre au Mont Sinaï on va par Suez en bateau jusqu'à Tor, endroit où les pèlerins pour la Mecque sont soumis à une rigoureuse quarantaine. Puis c'est encore un trajet de deux jours et demi à dos de chameau pour atteindre la sainte montagne. Récemment le roi d'Egypte, sous la protection duquel se trouve la presque île Sinaïque, a fait construire une voie pour auto-

mobiles qui raccourcit le voyage à dix heures, mais cette route n'est pas encore praticable pour les Touristes.

Assemblée générale du Conseil National des femmes hellènes.— Le 29 mars eu lieu la 16ème assemblée générale du C. N. F. H. La Séance ouverte sous la présidence de Mme R. Georganda fut très intéressante. D'abord, la Secrétaire général Mme E. Varda lut le compte-rendu du travail de 1933, puis chaque Section relata son activité pendant l'année écoulée—enfin la trésorière Mme R. Coromila lut le bilan de 1933 ainsi que le budget de 1934 qui fut approuvé à l'unanimité.

Ἡ γυναικεία ψῆφος

(συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 92)

Ἀγαπητὴ Ἑλληνίς, καθυστερημένη ἔρχεται ἡ ἀπάντησίς μου στὸ ἄρθρον τῆς κ. Κορομηλᾶ ποῦ δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο τοῦ Φεβρουαρίου.

Τὸ ἐδιάβασα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ εἶδα νὰ μᾶς καλῆς ἐν ἐπιλόγῳ νὰ ἐνωθοῦμε καὶ ν' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις γιὰ νὰ ἀπαιτήσουμε τὰ δικαιώματα. Πόσες ἄραγε, θ' ἀκούσουν τὴν ἐκκλησίᾳ αὐτὴ ἀποτελεσματικά; Λίγες φαντάζομαι καὶ τοῦτο, γιὰτὶ εἴμεθα ἀπροετοιμαστές, ἀκατάρτιστες ἀκόμη γιὰ ν' ἀναμειθούμε στὸν δημόσιο βίον.

Ἄν λάβωμε ὑπ' ὄψει μας ὅτι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη χρόνων ἡ Ἑλληνίς ἐξοῦσε ὑπὸ συνθήκας ἐντελῶς διαφορετικὰς καὶ μὲ νοοτροπία ποῦ διετήρησε ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς δουλείας καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν ἄνδρα, θὰ ἴδωμε ὅτι δὲν ἐμεσολάβησε ἀκόμη ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος γιὰ νὰ μορφωθῇ σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδον καὶ νὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς ἀνεξάρτητον καὶ ἴσην πρὸς τὸν ἄνδρα.

Πρέπει πρὸ παντὸς νὰ εὕρωμε ἐνίσχυσι ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν, γιὰτὶ χωρὶς τὴν συνεργασία των δὲν θὰ ἐπιτύχωμε μεγάλα πράγματα· κάθε γυναῖκα πρέπει νὰ ἔχῃ σύμφωνον σύζυγον ἢ ἀδελφόν· καὶ λίγες θὰ εἶνε ἐκεῖνες ποῦ ἔχουν τὴν δύναμιν ν' ἀντιδράσουν, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καὶ ν' ἀναλάβουν πρωτοβουλίαν δράσεως. Εἴμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ κάθε ἀρχὴ δύσκολος. Σεῖς, ποῦ ἀνελάβατε τὸν ἀγῶνα, θὰ συναντήσετε προσκόμματα ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν, ἀδυναμία καὶ ὅχι ἀδιαφορία ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν.

Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀπογοητεύσῃ καὶ κάθε γυναῖκα ποῦ νειώθῃ ὅτι ἔχει ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας, πρέπει νὰ βρεθῇ στὸ πλευρὸ τῶν πρωτοπόρων καὶ ν' ἀγωνισθῇ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών της.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΑΔΕΛΦΟΙ Μ. ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΣΟΥ

ΗΔΥΠΟΤΑ - ΚΟΝΙΑΚ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ 51 — ΤΗΛΕΦ. 40 - 875

ΠΕΙΡΑΙΑ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ “ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,”

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

“**Η ΕΘΝΙΚΗ,**

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1891

ΕΔΡΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 8

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 21-691 21-692

Ἀντιπροσωπεύεται καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα
ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς
ἰδρυτρίας καὶ μεγαλυτέρας μετόχου αὐτῆς

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 8

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 21-691 21-692

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΛΕΩΦ. ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ ΚΑΙ ΤΣΑΜΑΔΟΥ

ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΛΗΡ. ΨΑΡΡΑ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 40-791

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΕΙΧΩΡΙΑ ΥΦΑΝΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΚΟΥΡΤΙΝΑΙ,

= ΚΑΛΥΜΑΤΑ Κ.Α.Π. =

ΕΛΕΝΗΣ ΑΜΟΥΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ - ΟΔΟΣ ΒΕΪΚΟΥ 56^Α

Τὰ τελειότερα ἑλληνικά ὑφαντά, τὰ ὁποῖα διεκρίθησαν κατὰ τὴν Ἐκθεσὶν τῶν Δελφῶν τοῦ 1930
θεωρηθέντα ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐπισκεπτῶν ὡς Γαλλικά.

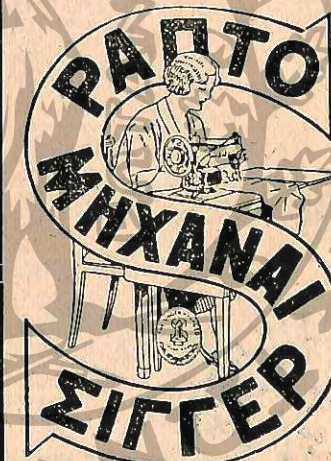
ΚΡΟΥΣΤΑ, ΣΤΕΡΕΑ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΑ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΥΛΑ, ΤΣΑΝΤΕΣ, ΣΑΚΚΟΙ, ΠΙΤΖΑΜΕΣ
ΚΟΜΨΟΤΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΑ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Ἐφαρμόζεται μὲ μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν.
Παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμὴν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικι-
μάτων μὲ τὸν ΜΑΛΛΟΡΡΑΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ
κοπτικῆς μὲ ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ καὶ ἐξω-
τερικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν.

**ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ**

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

Λ Ο Σ Ι Ο Ν
Π Ο Υ Δ Ρ Ε Σ
Κ Ρ Ε Μ Ε Σ
Α Ρ Ω Μ Α Τ Α

RADIUM

Εἶναι ἀθῶα καὶ φρέσκα. Παρασκευάζονται
εἰδικῶς γιὰ τὸ κλίμα μας καὶ ἰδιαίτερος
— διὰ ξηρὸ καὶ λιπαρὸ δέρμα. —

ΛΟΣΙΟΝ-ΠΟΥΔΡΕΣ-ΚΡΕΜΕΣ-ΑΡΩΜΑΤΑ

Πώλησις καὶ ὁδηγίαι εἰς τὸ Ἰνστιτούτον τῆς Κας

ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ

— ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ ΑΡ. 8 —

Μὲ τὸ *Σταφυλοσάκχαρον*

γίνονται περίφημα σπητικά γλυκὰ

διότι πλεονεκτεῖ τῆς ζαχάρεως χάρις εἰς τὴν εἰδικὴν
κατεργασίαν διὰ τῆς ὁποίας διατηρεῖ ὅλας τὰς φυσι-
κὰς ιδιότητας τῆς σταφυλῆς.

Εἶναι πάμφθηνον, θρεπτικόν, ὑγιεινὸ καὶ ἡγγυημέ-
νης ἀγνόνητος ἀπὸ τὸν Σταφιδικὸν Ὄργανισμόν.

Τὸ Σταφυλοσάκχαρον καὶ τὰ προϊόντα ποὺ γίνον-
ται ἀπὸ αὐτὸ εἶναι οἱ μοναδικὲς τροφὲς γιὰ τὰ παιδιὰ
διότι εἶναι πλουσιώτατον εἰς θερμίδας εἰς βιταμίνας
καὶ εἰς σάκχαρον.

Παρασκευάζετε οἰκιακὰ γλυκίσματα, κομπόστες,
μαρμελάδες, μαντολάτο, κέικ, χαλβὰ κ.λ.π. ἀπὸ

Σταφυλοσάκχαρον

δοκιμάσατε τὴν Σταφυλομαρμελάδαν γιὰ τὰ παι-
διά σας ἰδίως ποὺ εἶναι τροφή φθιγμένη, θερμαντικὴ,
ὑγιεινὴ, θρεπτικὴ καὶ ἡγγυμένης ἀγνότητος.

Πρατήριον Α.Σ.Ο. Ἀθῆναι: Σταδίου 7
Πειραιᾶ: Ἡφαίστου 14

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ. 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933) . . . „ 8.794.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Αγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θεσσαλονίκη	Μεσσήνη
Αργίριον	Θήβαι	Μιτυλήνη
Αγνιά (υπαγόμενον εις Ύπ/μα Λαρίσης)	Θήρα	Ναύπακτος
Αθήναι:	Ίθάκη	Ναύπλιον
Ύπ/μα, οδός Μητροπόλεως 9	Ίστιαία (Ξηροχώριον)	Νιγρίτα
Πρακτορείον Καλλιθέας	Ίωάννινα	Σάνδη
Πρακτορείον Νέας Ίωνίας	Καβάλλα	Όρεστιάς
Πρακτορείον Παγκρατίου	Καλάβρυτα	Παζοί
Αίγιον	Καλάμαι	Πάτραι
Αλεξανδρούπολις	Καλαμπάκα	Πειραιεύς
Αλμυρός	Καρδίτσα	Πλωμάριον (Μιτυλήνης)
Αμαλιάς	Καρλόβασι (Σάμου)	Πόρος
Αμύνταιον (Σόφοβιτε)	Καρπενήσιον	Ποταμός
Αμφίκλεια	Καρναί (Άγιον Όρος)	Πρέβεζα
Αμφισσα	Καστοριά	Πύλος
Ανδρος	Κατερίνη	Πύργος
Αργοστόλιον	Κέρκυρα	Ρεθύμνη
Αρτα	Κιλκίς	Σέρραι
Αταλάντη	Κοζάνη	Σητεία (Κρήτη)
Βάμος (Κρήτη)	Κομοτινή	Σικωνία (Κιάτον)
Βέροια	Κόρινθος	Σκιάθος
Βόλος	Κύθηρα	Σουφλίον
Γέρα	Κύμη	Σπάρτη
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σύρος
Γύθειον	Λαγκαδάς	Τρίκαλα
Δημητσάνα	Λαμία	Τρίπολις
Διδημότειχον	Λάρισα	Φάροσα
Δράμα	Λεβάδεια	Φλώρινα
Έδεσσα	Λευκάς	Χαλκίς
Έλασσών	Λήμνος	Χανιά
Έλευθερούπολις (Πράβιον)	Λιμνή Βαθέως (Σάμου)	Χίος
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	
Ήράκλειον	Μεσολόγγιον	

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΪΡΩ: Rue Emad el Dine No 17

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfik

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εις όλας τας χώρας του Έξωτερικού

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ίδρυθείσα υπό της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος, σύμφωνα με τους νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, προς εξυπηρέτησιν των εν Αμερική Έλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.500.000